SVOBODA
Founded in 1893 in Jersey City, NJ
Published by the Ukrainian National Association

www.svoboda-news.com

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 119, ЧИСЛО 18, П'ЯТНИЦЯ, 4 ТРАВНЯ 2012 РОКУ 1893 Vol. 119, No. 18, FRIDAY, MAY 4, 2012 $1.00

Канадська урядова делеґація відвідала Україну

КИЇВ. – 25 квітня представники українсько-канадської громади завершили візиту в Україну як члени делеґації, очолюваної Міністром з міжнародного співробітництва Канади Беверлі Ода, яка мала зустрічі з Прем'єр-міністром Миколою Азаровим, Міністром економіки Петром Порошенком та Міністром сільського господарства Миколою Присяжнюком.

Делеґація також відвідала Національний музей Голодомору та зустрілася з урядовцями обласних, реґіональних та місцевих рівнів, представниками громадянського суспільства, зокрема опозиційних партій.

Під час зустрічі з М. Азаровим Б. Ода зауважила, що канадські нафтові та газові компанії готові поділитися своїм досвідом і взяти участь у дослідженні в Україні молодої галузі сланцевого газу. Вона також підкреслила незмінну позицію уряду Канади про необхідність для України поважати права людини і відмовитися від курсу політичних репресій. Б. Ода підкреслила внесок українських канадців у розвиток Канади як демократичного суспільства.

Міністер Б. Ода і делеґація взяли участь у дискусії за круглим столом на тему місцевого та реґіонального економічного розвитку в Україні.

„Уряд Канади продовжує наголошувати на потребі постійної пильности та спостереження за розвитком політичної ситуації в Україні, – заявив виконавчий директор Конґресу Українців Канади Тарас Залуцький. – Міністер Беверлі Ода на найвищих рівнях підкреслила занепокоєння уряду Канади щодо політичної ситуації в Україні та заохотила уряд України поважати людські права. Українсько-канадська делеґація з задоволенням давала поради у цій важливій поїздці".

Посол Трой Лулашник влаштував обід для делеґації у Посольстві Канади в Києві, у якому взяли участь 60 канадських співвітчизників та місцевих партнерів канадського уряду.

КУК

Міністер з міжнародного співробітництва Канади Беверлі Ода (в центрі) з делеґацією біля Національного музею Голодомору.

У Львові молодь вшанувала героїв

ЛЬВІВ. – 28 квітня, уже третій рік поспіль, відбулася молодіжна хода „Парада вишиванок" на честь річниці створення української дивізії „Галичина". Молодь вшанувала вояків-дивізійників, котрі воювали за Україну і своїм подвигом повинні зайняти гідне місце в українській історії. Парада почалася біля пам'ятника Степанові Бандері. Чисельно зґромаджена молодь у вишиванках, з символікою Дивізії та червоно-чорними прапорами у руках, пройшла вулицями міста, скандуючи патріотичні гасла, серед яких „Галичина" – дивізія героїв!". Закінчилася парада біля пам'ятника Тарасові Шевченкові, де відбулося віче. Після віча були покладені квіти до підніжжя пам'ятника Кобзареві. Присутні спільно виконали Державний гимн України. (Фото: Марта Осадца)

НА ТЕМИ ДНЯ

Що чи хто може стояти за вибухами у Дніпропетровську?

Петро Часто

Минулої п'ятниці, 27 квітня, на вулицях Дніпропетровська сталося чотири вибухи: два з них – поряд з трамвайною зупинкою „Оперний театр", один – біля кінотеатру „Батьківщина", четвертий – поблизу входу у міський парк „Глоби". Поранень зазнали щонайменше 30 осіб, серед них – 10 дітей.

Вибухові пристрої були закладені у вуличні скриньки для сміття і, на щастя, не мали потужности, що могла б спричинити смертельні наслідки: тілесні пошкоджен-

(Закінчення на стор. 12)

Бойкот „Евро-2012" – як спосіб врятування Юлії Тимошенко

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – В останні дні стало відомо, що в авторитетних европейських політичних колах поважно обговорюють можливість бойкотування „Евро-2012" в Україні, щоб таким чином домогтися від української влади звільнення хворої Юлії Тимошенко з ув'язнення.

29 квітня берлінський тижневик „Шпіґель", посилаючись на свої джерела в уряді країни, написав: „Якщо опозиційного українського політика Юлію Тимошенко, котра перебуває за ґратами, не звільнять до початку „Евро-2012", то Канцлер Анґела Меркель рекомен-

(Закінчення на стор. 7)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Є. Тимошенко: родина стурбована

ХАРКІВ. — Дочка екс-прем'єра Євгенія Тимошенко 1 травня заявила, що родина стурбована станом здоров'я Юлії Тимошенко через оголошення нею голодування. „Мама голодує дванадцятий день. Ми дуже турбуємося за стан її здоров'я. Зараз свята, нас до неї не допускають, і ми не знаємо, що з нею може статися за цей час. Ми дуже стурбовані", – сказала Є. Тимошенко. „Я звертаюся до кожного українця – не будьте байдужими! Якщо режим Віктора Януковича так вчинив з колишнім прем'єр-міністром, то що він може зробити з вами?", – зазначила вона. („Українська правда")

Бойкотувати В. Януковича, а не „Евро-2012"

КИЇВ. — Европейські політики мають відмовлятися не від візитів на „Евро-2012" в Україні, а від зустрічей з Президентом Віктором Януковичем. Про це 30 квітня заявив провідник „Фронту Змін" Арсеній Яценюк під час зустрічі в Києві з німецькими журналістами. Краще, аби керівники европейських країн відвідали „Евро" і не зустрічалися з Президентом В. Януковичем. Це візита не до В. Януковича, це візита – до українців"- сказав він. – Ми в опозиції до нинішньої влади і Президента В. Януковича, а не до України. Чемпіонат необхідний. Нам потрібно показати, що Україна – европейська країна". Крім того, за його словами, влада витратила 10 млрд. дол. на „Евро-2012" – „це податки українців. Через політичні переслідування влада загнала Україну в глухий кут. Країна фактично перебуває в ізоляції і з боку Заходу, і Сходу, з боку Вашінґтону, Брюселю, Москви, Пекіну", – додав він. („Українська правда")

Побили американських добровольців

ДОНЕЦЬК. — У Костянтинівці Донецької області побили американських добровольців з Корпусу миру. Про це розповів місцевий еколог і громадський активіст Володимир Березін. 28 квітня у Костянтинівці відбувся матч з баскетболу. Проти збірної міста грала збірна добровольців-американців з Корпусу миру. Увечері вісім молодих чужоземців – добровольців Корпусу миру – попрямували до місцевого диско-бару „Тризонія" на бульварі Космонавтів, щоб організувати невелике гуляння. „До столу підійшов якийсь бритоголовий хлопець і став жебракувати. Мовляв, дайте 50 грн., американоси, ви ж багаті. Ті, сміючись, відмахувалися, і незабаром перестали звертати на настирливого молодика увагу", – розповів В. Березін. Раптом хлопець вдарив добровольця в ніс, після чого американець впав увесь в крові. Ще один доброволець отримав від хлопця удар ногою в обличчя і втратив свідомість. Третій доброволець також отримав травми від незнайомця. Нападник швидко зник, а друзі потерпілих викликали швидку допмогу і доставили їх до травмпункту міськлікарні. Випадком вже займаються правоохоронці, зокрема Служба безпеки України. Постраждалі разом з співробітником Посольства США перебувають у міліції, де проводяться процесуальні дії. Співробітники міліції вилучили записи камер відеоспостереження, які були в нічному клубі, і вивчають їх. („Українська правда")

Комуністи святкували 1 травня у Києві

КИЇВ. — У центрі Києва 1 травня зібрались близько 2,000 прибічників Комуністичної партії України (КПУ), які вітали киян з „Днем міжнародної солідарности трудящих". Про це повідомила прес-служба КПУ. „Представники Компартії одягнені в партійну символіку, тримали плякати й транспаранти з гаслами „Ми не повинні платити за їх кризу!", „Евразійський союз – майбутнє України!", „Непомірна квартплата – за мовчання розплата!", „Держава для народу, а не для олігархів!", „Україна без МВФ" а також протестні гасла проти так званої реформи, яку ініціює уряд". („Укрінформ")

За що переслідують журналіста Юрія Поташнього?

12 січня в журналі Верховної Ради України „Віче" була вміщена стаття журналіста, працівника редакції Юрія Поташнього, який також у „Свободі" публікував свої дослідження причин Голодомору 1932-1933 років в Україні, зокрема світлини австрійського інженера А. Вінерберґера з голодного Харкова, які надав журналістові начальник відділу пам'яті жертв голодоморів та голокосту Володимир Теліщак з Українського інституту національної пам'яті.

Ю. Поташній зокрема протестував проти спроб представників Партії Реґіонів заперечити факт геноциду українського народу, скоєного в 1932-1933 роках, Депутат Верховної Ради Василь Кисельов двічі реєстрував законопроєкт щодо зміни юридичного статусу Голодомору. І саме В. Кисельов став ініціятором звільнення Ю. Поташнього з редакції, а В. Теліщака – з інституту.

Керівником інституту призначили комуніста Валерія Солдатенка з Донеччини, який негайно звільнив близько 90 відс. працівників. Редакція інтернет-видання „Телекритика" звернулася до В. Кисельова за поясненнями в цьому питанні, але він відповів: „Це не до мене, зверніться до головного редактора „Віча". Головний редактор Світлана Писаренко відмовилася від коментарів. Нижче вміщено статтю Ю. Поташнього, яка стала причиною його переслідування.

Голодомор і політики

Юрій Поташній

Масово знищувати українців розпочав ще Володимир Ленін, аби навернути їх на шлях до комунізму. Справу „вождя світового пролетаріяту" з несамовитим більшовицьким запалом продовжив Йосиф Сталін. За влади Рад Україна тричі переживала голод: 1921-1923, 1932-1933 й 1946-1947 років. Найжахливіший Голодомор 1932-1933 років Верховна Рада України чотири роки тому визнала геноцидом українського народу, ухваливши відповідний закон.

Нині „реґіонали" задумали змінити чинний документ, вилучивши з нього зловісне визначення „геноцид", що кидає тінь на радянську Москву. Народний депутат України, уродженець Челябінської области, етнічний росіянин Василь Кисельов зареєстрував законопроєкт ч. 6427, у якому Голодомор 1932-1933 років перекваліфіковується з геноциду на „злочин тоталітарного режиму, трагедію українського народу". Однак, уже за три тижні він запропонував новий варіянт: „Голодомор 1932-1933 років в Україні є трагедією українського народу".

І все! Мовляв, це ніякий не „злочин" і „тоталітарного режиму" не було. Голодомор – просто „трагедія", на яку український народ, вочевидь, наразився з власної волі. А немає „злочину", не буде й покарання.

Цікаво, що В. Кисельов обидва законопроєкти супроводив фактично однією й тією самою пояснювальною запискою на три сторінки. З другої лише випало ось це згадування про Й. Сталіна, якого нині в Росії намагаються героїзувати: „Найбільш руйнівним для суспільства був Голодомор 1932-1933 років, який став наслідком злочинної політики сталінського режиму". Головними причинами голоду народний депутат називає примусову колективізацію й неврожай. На його думку, найбільше постраждав південь України. Однак, достеменно відомо, що Голодомор уразив передусім дві „столичні" області – Харківську й Київську, на котрі припадає більше половини смертей.

В. Кисельов ставить у приклад українцям Росію й Казахстан, котрі не визнають голод на своїх територіях геноцидом, хоча й „не меншою мірою постраждали". Проте, за розрахунками російського історика Віктора Кондрашина, на Поволжі (п'ять нинішніх областей загальною площею 435 тис. квадратних кілометрів) від голоду померло 366 тис. людей. Водночас УРСР за аналогічний період утратила 3,941 млн. душ, хоча до приєднання в 1939 році семи західних областей її площа ледь перевищувала Поволжя й дорівнювала 450 тис. квадратних кілометрів.

3.941 млн. жертв – саме стільки жертв Голодомору визнав у січні 2010 року Київський апеляційний суд, ґрунтуючись на даних науково-демографічної експертизи. Тоді ж було названо прізвища семи вищих керівників СРСР і совєтської України, що вчинили геноцид, – Й. Сталін (Джуґашвілі), В'ячеслав Молотов (Скрябін), Лазар Каґанович, Павло Постишев, Станіслав Косіор, Веас Чубар та Мендель Хатаєвич. Звісно, суд закрив кримінальну справу проти них у зв'язку зі смертю звинувачених.

На переконання В. Кисельова, чинний Закон „Про Голодомор 1932-1933 років в Україні" став компромісом політичних сил, а тому не має правового обґрунтування, зокрема суперечить Конвенції ООН 1948 року „Про попередження злочину геноциду й покарання за нього". Саме на підставі цього документа світ визнав геноцидом винищення вірмен у Туреччині в 1915-1918 роках і Голокост євреїв під час Другої світової війни.

„У публікаціях, особливо українських дослідників, іноді свідомо поширюється помилкова інформація, – пише народний депутат у пояснювальній записці. – Ряд фотодокументів, оприлюднених Службою безпеки України в 2009 році, виявилися фальшивими. СБУ була змушена визнати їх підробкою".

Дивина, але автор законопроєкту вважає, що запропоновані ним зміни „сприятимуть підвищенню авторитету України на міжнародному рівні". Хто в це повірить? За наполяганням України Голодомор офіційно вже визнали геноцидом у 26 країнах світу; виходить, що після ухвалення поправок В. Кисельова вони муситимуть скасувати свої рішення.

І не треба пересмикувати факти, пане Кисельов, буцімто на українську біду зглянулися переважно країни Південної Америки, бо США й Канада також є у цьому списку. Так само Україну підтримали західньоевропейські Еспанія, Італія, Ватикан, а не лише держави Східньої Европи, як ви пишете. Та й Австралія розташована не в Східній Европі і не належить до „деяких республік, що входили до складу СРСР", на рішення яких, вочевидь, не варто зважати, судячи з вашої пояснювальної записки. Де про Голодомор справді ще не висловилися на державному рівні, то це в Африці й Азії, бо там і свого лиха не бракує.

Утім, задній хід у ставленні до Голодомору Україна дала не з ініціятиви народного депутата В. Кисельова: його законопроєкт з'явився рівно за місяць після виступу Президента Віктора Януковича на засіданні Парляментської асамб-

(Закінчення на стор. 13)

Утворено виборчі дільниці в США

НЮ-ЙОРК. – Генеральне консульство України в Ню-Йорку повідомляє, що Центральна виборча комісія України своєю постановою від 12 квітня утворила 114 закордонних виборчих дільниць.

Закордонні виборчі дільниці утворені на постійній основі – дільниця 900089 в Посольстві України в США (Округа Колюмбія, штати Алабама, Аляска, Арканзо, Вірджинія, Делавер, Джорджія, Західня Вірджинія, Кентакі, Луїзіяна, Мериленд, Місісіпі, Мізурі, Огайо, Оклагома, Південна Каролайна, Північна Каролайна, Тенесі, Тексас, Фльорида, а також Антиґва і Барбуда), дільниця 900090 в Генеральному консульстві України в Ню-Йорку (штати Вермонт, Конектикат, Масачусетс, Мейн, Ню-Гемшир, Ню-Джерзі, Ню-Йорк, Пенсильванія, Ровд-Айленд), дільниця 900091 в Генеральному консульстві України в Сан-Франциско (штати Айдаго, Арізона, Вайомінґ, Вашінґтон, Гаваї, Каліфорнія, Колорадо, Монтана, Невада, Ню-Мексико, Орегон, Юта), дільниця 900092 в Генеральному консульстві України в Чикаґо (штати Айова, Висконсин, Ілиной, Індіяна, Канзас, Мінесота, Мишиґен, Небраска, Південна Дакота, Північна Дакота).

Сергій Погорельцев,
Генеральний консул України в Ню-Йорку

Міт і правда про футбольні змагання 1942 року

Протест проти провокаційного фільму „Матч“

КИЇВ. – Всеукраїнська громадська організація „Молодий Народний Рух“, Спілка Української Молоді в Україні, Молодіжний Націоналістичний Конґрес, Громадянський рух „Відсіч“ та Рух добровольців „Простір свободи“ звернулися 18 квітня до Міністра культури України Михайла Кулиняка з вимогою заборонити офіційний показ російського фільму „Матч“ на території України.

У заяві зазначено:

„Ми глибоко стурбовані можливістю виходу у кінопрокат фільму „Матч" спільного виробництва компаній „Рекун-синема“ та „Пронто-фільм“. Вважаємо, що сюжет цього продукту грубо перекручує історичні факти та зневажливо показує українців як націю. Зокрема у фільмі неправдиво висвітлено життя Києва під час німецької окупації, що є дуже непростим періодом з історії столиці України. Нашу увагу привернув той факт, що у фільмі всі неґативні герої розмовляють українською мовою та носять жовто-блакитні пов'язки. До того ж у картині зачіпаються особливо болючі для пам'яті українців теми мінування Хрещатика, розстрілів у Бабиному Яру та так званого „матчу смерті“. Перелічені сторінки київської історіографії подані у спотвореному вигляді, що є неприпустимим і не несе ніякого „патріотичного“ змісту, як це подають автори фільму. Фільм є наругою над пам'яттю про тих українців, які воювали у Другій світовій війні та завдяки яким ми маємо незалежну Україну“.

Прес-служба Народного Руху України

Левко Хмельковський

Експертна комісія з питань розповсюдження та демонстрації фільмів України 10 квітня розпочала розгляд заяви на показ в Україні фільму „Матч“. Кінострічка Андрія Малюкова розповідає про футбольні змагання 6 і 9 серпня 1942 року в окупованому нацистами Києві між німецькою командою „Flakelf“ та радянською командою „Динамо“ (у 1942 році – „Старт“), які пізніше охрестили „матчем смерти“.

Радянські футболісти виграли першу гру з рахунком 5:1, другу – 5:3, і, за офіційною версією, були за це вбиті окупантами. Насправді програ не викликала репресій, але пізніше футболісти, які грали в команді „Динамо“, що належала до НКВД, були заарештовані як розвідники, залишені в окупованому Києві. У Миколи Коротких знайшли посвідчення майора НКВД. Заарештованих утримували в концтаборі і залучали до праці, а з наближенням фронту трьох з них розстріляли разом з іншими полоненими. З числа уцілілих НКВД засудив Георгія Швецова на 15 років, Миколу Голембйовського на 25 років таборів. Павло Комаров опинився в Німеччині, помер у Канаді.

Прокуратура Гамбурґу в 1974 році порушила слідство щодо футбольних змагань 1942 року і припинила у 2005 році за недоведенням переслідувань футболістів.

Член експертної комісії Ярослав Підгора-Гвяздовський заявив, що картина має шість з 16 характеристик, які повинні стати причиною відмови у виданні дозволу на показ кінострічки. За його словами, серед іншого, фільм може розпалювати міжетнічну ворожнечу, він пропаґує нацизм та принижує націю. „Фільм чітко вказує на те, що україномовні українці були сволотою, колярборантами та ледь не фашистами, – пояснив Я. Підгора-Гвяздовський в інтерв'ю Бі-Бі-Сі. – Поліцаї у фільмі носять жовто-блакитні стрічки, всі неґативні персонажі говорять українською мовою, позитивні – російською“. Особливо обурив його епізод, в якому показують українок, які у національному вбранні мають зустрічати нацистів, але хліб з сіллю забувають у вбиральні. Фільм про змагання між київськими футболистами і вояками німецької армії може неґативно вплинути на ставлення до німецьких вболівальників футболу під час „Евро-2012“.

Продюсер фільму Дмитро Куликов заявив: „Ми хочемо показати фільм до Дня Перемоги і до 70-ої річниці самих змагань, і до футбольного чемпіонату Евро-2012. Це був би чудовий подарунок ветеранам“.

За словами Д. Куликова, фільм має вийти на український екран 1 травня, одночасно з виходом стрічки на великі екрани у Росії. Саме ця стрічка відкриватиме 24 травня Міжнародний фестиваль фільмів про футбол „CINEfoot“ у Бразилії.

Кінокритик Олександр Гусєв вважає, що заборона показу лише скандалізує стрічку та приверне до неї увагу.

Державна аґенція України з питань кіно 20 квітня усе ж вирішила дозволити показ фільму на вечірніх сеансах глядачам, які старші за 18 років. За таке рішення проголосували 11 членів комісії, проти – вісім.

На захист української мови в кінематографії

Сергій Багряний

КИЇВ. – 10 квітня біля Кабінету міністрів України відбулась акція протесту, учасники якої вимагали від уряду припинити переслідування студії „Ле Доен“, яка дублює українською мовою закордонні фільми для вітчизняного кінопрокату.

5 квітня працівники податкової міліції здійснили рейд на територію студії і вилучили всю апаратуру для запису.

Акцію протесту організували рух „Спільна справа“, Молодий Народний Рух, Молодіжний Націоналістичний Конґрес, Українська народна самооборона.

До заходу приєдналися відомі діячі мистецтва, журналісти, серед яких були письменниця Ірена Карпа, режисер Михайло Іллєнко, телеведучий Микола Вересень, редактор „Українського тижня“ Юрій Макаров, голова культурно-мистецького об'єднання „Остання барикада“ Олесь Доній, а також представники білоруської опозиції, які на прикладі своєї країни знають, що таке переслідування за використання рідної мови.

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропонованих редакції матеріялів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Редакція залишає за собою право скорочувати довгі тексти і виправляти їх згідно з чинним правописом. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Фотографії просимо надсилати лише в додатку до листа, даючи їм назви, які зазначені в тексті. Назва фотографії і підпис до неї – це різні речі. Не позначайте світлини загальновживаними числами чи словами, тому що комп'ютер не зможе їх відрізнити. Разом з прізвищем обов'язково подавайте повне ім'я осіб, про яких іде мова в тексті допису чи статті.

В електронних листах просимо вказувати поштову адресу і телефон автора.

Редакція

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В Україні підвищують пенсії

КИЇВ. — З 1 травня в Україні підвищуються пенсії майже для 13 млн. пенсіонерів. Раніше у Кабінеті міністрів заявили, що розмір доплат буде залежати від пенсійного стажу. Сума буде коливатися від 30 до 100 грн. „У травні всі пенсіонери отримають підвищений розмір пенсії. Для пенсіонерів, які мають повний пенсійний стаж – для чоловіків 25, для жінок 20 років – мінімальне підвищення пенсії зараз для них складе 100 грн. Які не мають повного стажу, мінімальне підвищення – 50 грн.“, – зазначав міністер соціяльної політики Сергій Тігіпко. Віктор Янукович у березні доручив урядові переглянути бюджет країни за підсумками першого кварталу, щоб знайти гроші для підвищення пенсій та інших соціяльних виплат, що, на думку аналітиків, підштовхне інфляцію у країні. *(„Кореспондент“)*

Відкрито новий дельфінарій

ЕВПАТОРІЯ. — 1 травня в Евпаторії відбулося урочисте відкриття нового дельфінарію. За даними місцевої влади, заля для глядачів розрахована на 700 посадочних місць, а в центрі розташовано басейн об'ємом 2,000 кубометрів води. Презентація розпочалася з незвичайної церемонії. Дельфіни допомогли офіційним особам розрізати традиційну стрічку. На офіційному відкритті була представлена нова програма „Острів Крим“ участю морських котиків та дельфінів. Новий дельфінарій в Евпаторії є найбільшим на території України. *(УНІАН)*

Довкола Києва не можна палити багаття

КИЇВ. — Під час травневих свят у Києві та на прилеглих до нього територіях з метою уникнення пожеж буде посилено патрулювання лісопаркових господарств. Про це 1 травня заявив перший заступник голови Київської міської державної адміністрації Олександер Мазурчак. Багаття буде дозволено розводити тільки в спеціяльно облаштованих для цього місцях. *(УНІАН)*

Духовні пісні об'єднують у Тернополі

ТЕРНОПІЛЬ. — Ґала-концерт учасників другого міжнародного фестивалю-конкурсу духовної пісні „Я там, де є благословення“ розпочався у Тернополі. „Всього до участи у фестивалі подали заяви понад 1,100 учасників. Ця пісенна імпреза – змога згуртуватися навколо того, що нас об'єднує – духовної пісні та народних традицій“, – розповів начальник міського управління культури і мистецтв Олександер Смик. Цього року на свято духовної пісні до Тернополя приїхали гості з різних областей України, Польщі, Румунії, Молдавії, Грузії. Долучилися до фестивальної програми виконавці з Ніґерії та Замбії. У рамках фестивалю „Я там, де є благословення“ 29 квітня відбулося відкриття духовної вистави, презентація проєкту „Тернопіль сакральний“ та книги за такою ж назвою. *(„Укрінформ“)*

Головою СПУ обрали Петра Устенка

КИЇВ. — Головою Соціялістичної партії України (СПУ) обрано Петра Устенка. Про це 29 квітня повідомила прес-служба партії. Саме ж рішення про обрання нового голови СПУ прийнято на з'їзді партії 28 квітня в Києві. Кандидатуру П. Устенка вніс і попросив підтримати Олександер Мороз, який багато років обіймав посаду провідника СПУ. За П. Устенка проголосували шляхом таємного голосування 267 делеґатів з'їзду з 342 зареєстрованих. Раніше П. Устенко був першим заступником голови СПУ, очолював виборчий штаб партії. Як зазначив О. Мороз, попередніми двома з'їздами партія підтвердила рішення про те, що народні депутати від СПУ попередніх скликань на виборах 2012 року будуть кандидувати до парляменту тільки в мажоритарних округах. *(„Газета по-українськи“)*

АМЕРИКА І СВІТ

Г. Клінтон стурбована Україною

ВАШІНҐТОН. — Секретар Державного департаменту США Гіларі Клінтон висловила „глибоку стурбованість" щодо поводження з колишнім українським прем'єром Юлією Тимошенко. Ми закликаємо владу України надати негайну медичну допомогу Юлії Тимошенко у відповідному приміщенні та сподіваємося на дозвіл Послові США відвідати Ю. Тимошенко у місці ув'язнення. Крім того, дальше закликаємо українську владу звільнити її та інших членів колишнього її уряду і відновити їхні повні громадські та політичні права. Сполучені Штати глибоко стурбовані поводженням з нею та іншими ув'язненими членами її уряду", – йдеться у заяві, яку оприлюднив Вашінґтон 1 травня. Ю. Тимошенко засудили до семи років ув'язнення за перевищення службових повноважень. Ю. Тимошенко скаржиться на здоров'я, а нещодавно сказала, що її побили, і показала синці на тілі. Представники Генпрокуратури заперечують, що її били. (*Бі-Бі-Сі*)

Канада добре радить В. Януковичеві

ОТАВА. — Міністер закордонних справ Канади Джон Бирд 28 квітня закликав владу України не використовувати вибухи в Дніпропетровську як привід для обмеження „фундаментальних свобод". Він назвав їх „терористичними актами". „Канада повністю засуджує ці боягузливі акти насильства і підтримує зусилля, спрямовані на якнайшвидше притягнення до відповідальности тих, хто вчинив ці теракти. Однак, розслідування цих злочинів повинно проводитися справедливо і без політичного втручання", – заявив міністер. У той же час Президент Польщі Броніслав Коморовський припустив, що теракти в Дніпропетровську могли бути спрямовані проти „Евро-2012". „У мене склалося враження, що це можна оцінювати як бажання зіпсувати певний захід – Евро в Україні" – цитує Б. Коморовського „Інтерфакс-Україна" з посиланням на сайт Президента Польщі. За його словами, в Україні погіршується клімат в переддень проведення великого спортивного заходу. (*„Українська правда"*)

УККА – проти засудження опозиціонерів

НЮ-ЙОРК. — Український Конґресовий Комітет Америки (УККА) – організація, що представляє понад мільйон американців українського походження – глибоко стурбований з приводу винесення 12 квітня вироку колишньому виконуючому обов'язки міністра оборони Валерієві Іващенкові. В. Іващенко був засуджений до п'яти років позбавлення волі за звинуваченням у зловживанні службовим становищем, що робить його третім Міністром Кабінету міністрів опозиційного провідника і колишнього Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко, що був засудженим і ув'язненим. Цей останній політично мотивований акт з боку режиму Віктора Януковича є ще одним прикладом політичних репресій в Україні. УККА рішуче засуджує цей вирок та позбавлення волі В. Іващенка, і закликає до його негайного звільнення, особливо з огляду на стан його здоров'я після 18 місяців досудового ув'язнення. УККА також наполегливо закликає уряд України поважати верховенство права і забезпечити справедливий судовий розгляд справи. (*УККА*)

Д. Медведєв – про ситуацію в Україні

МОСКВА. — Президент Росії Дмитро Медведєв заявив про неприйнятність переслідування політичних опонентів в Україні. Про це глава Росії заявив 28 квітня, на засіданні Ради з розвитку громадянського суспільства й прав людини, стенограму якого публікує сайт Кремля. „У частині переслідування політичних противників це абсолютно неприйнятно, це кидає тінь і на саму державу, наприклад, якщо говорити про Україну, і на тих, хто такі рішення приймає", – підкреслив Д. Медведєв. Він зазначив, що у певний період йому і Міністерству закордонних справ довелося робити надто жорсткі заяви, що стосуються дотримання прав людини в Білорусії й в Україні. „Можна говорити все, що завгодно у полемічному завзятті і в запалі політичної боротьби, але коли на лаві підсудних і у в'язниці виявляються учасники президентської гонки, прямі суперники з політичного процесу, це як мінімум викликає величезне здивування, навіть з урахуванням наших багатих тоталітарних традицій", – заявив Президент Росії. (*„Укрінформ"*)

Б. Обама несподівано відвідав Афганістан

ВАШІНҐТОН. — За умов вкрай посилених заходів безпеки Президент Барак Обама прибув 1 травня до Афганістану, де перебував всього сім годин. Літак Президента приземлився пізно увечорі за місцевим часом на головній військовій базі США у Баграмі.

Ця візита має велике символічне значення для Президента і його ролі головнокомандувача. Візита уможливила йому привернути увагу до, як це вважає Білий Дім, плідних зусиль Б. Обами у війні з терористами – вбивства рік тому розпочатого організатора нападів на США у вересні 2001 року Осами бен Ладена. Кореспонденти, які супроводили Президента, обіцяли зберігати поїздку у таємниці до часу безпечного завершення лету Президента гелікоптером до Кабулу, де бойовики „Талібану" далі чинять напади.

Раніше того ж дня Б. Обама і Президент Афганістану Гамід Карзай підписали угоду про стратегічне партнерство на 10 років, у якій окреслюються військові та громадські взаємини між країнами після закінчення місії НАТО в 2014 році – через 13 років після її розгорнення.

Перебуваючи в Афганістані з неоголошеною візитою, Президент Б. Обама звернувся до американського народу в прямому етері з військової бази в Афганістані. Він сказав, що перемога над „Аль-Кайдою" нині перебуває в межах досяжности. США почали „виходити з-за темної хмари війни", але змушені закінчити розпочату роботу. Президент США Б. Обама подякував американським військам і пообіцяв припинити афганську війну.

Він прибув до Афганістану, щоб напередодні зустрічі НАТО 20-21 травня в Чикаґо підписати з Президентом Г. Карзаєм договір про подальшу афгансько-американську співпрацю.

За кілька годин після його промови в Кабулі стався напад, від якого загинули принаймні семеро осіб. За словами афганських чиновників, щонайменше двоє смертників підірвали бомби поблизу популярного серед чужоземців готелю в східній частині столиці. Повідомляють, що не менше чотирьох жертв були цивільними – це діти з розташованої поблизу школи. 17 осіб поранено. Відповідальність за напади взяв на себе „Талібан". Речник військ НАТО похвалив афганські сили безпеки за „провідну ролю у придушенні чергової відчайдушної атаки повстанців".

Перед цим Б. Обама сказав, що підписання договору з Президентом Г. Карзаєм стало „історичним моментом" для обох країн. Війна в Афганістані вже майже вичерпала терпіння американців, і скептичний настрій громадськости став тлом візити й телезвернення Президента.

У своїй промові, яку передавали в США у вечірній „прайм-тайм", Б. Обама сказав, що на наступній зустрічі НАТО альянс „поставить завдання афганським силам наступного року очолити бойові дії в країні".

Президент Б. Обама вважає, що війна в Афганістані завершується. Про це він заявив під час свого виступу на військовій базі у Баграмі та зазначив, що після завершення війни в Іраку та згортання конфлікту в Афганістані „на горизонті можна побачити промінь нового дня".

Президент США також вкотре закликав „Талібан" припинити насильство та погодитися на мирні переговори.

НАТО зобов'язалося припинити бойові дії в Афганістані до кінця 2014 року.

„Я жодного зайвого дня не триматиму американців у небезпеці, якщо лише це не є нагально необхідним для національної безпеки, – сказав Б. Обама. – Але ми мусимо завершити справу, яку почали в Афганістані, і з усією відповідальністю закінчити війну".

Б. Обама, вочевидь, намагається показати американським виборцям, що він дотримується стратегії згортання війни, і водночас хоче підтримати афганців перед загрозою подальших повстань „Талібану".

Цього літа Афганістан мають покинути близько 23 тис. з 88 тис. американських вояків, а до кінця 2014 року – всі війська НАТО і США. (*„Голос Америки", Бі-Бі-Сі, Радіо „Свобода"*)

КОМЕНТАР

Україна потрапила в лабети криміналу

Володимир Єфимов

17 квітня в інтерв'ю для Радіо „Свобода" народний депутат від „Нашої України-Народної самооборони", генерал-лейтенант міліції Генадій Москаль заявив: „Деякі області України сьогодні повністю контролюються кримінальними авторитетами, кримінальними угрупуваннями. Нині для них – повний рай і повна свобода. Кримінальні авторитети контролюють території через губернаторів, мерів міст, голів районних державних адміністрацій".

За його словами, в цьому переконався і сам Президент України Віктор Янукович під час недавніх відвідин Запоріжжя, за результатами яких він доручив „розібратися з кримінальною ситуацією", тому що група кримінальних авторитетів захопила там владу. Подібне становище у Миколаєві, багатьох інших містах.

Про криміногенну ситуацію свідчать і події в Дніпропетровську з населенням майже 1.5 млн. осіб.

20 березня 2006 року в місті був обстріляний автомобіль Генадія Корбана, голови наглядової ради компанії „Славутич-капітал". Самого Г. Корбана в авті не було, важко поранили його охоронця.

13 жовтня 2009 року в центрі міста вибухнув дистанційно керований пристрій, від чого загинув відомий підприємець В'ячеслав Брагинський, тісно пов'язаний з Г. Корбаном.

А от 17 вересня 2010 року Г. Корбан таки постраждав – вибуховий пристрій було закладено у його власній кав'ярні під столом літньої тераси. Крім Г. Корбана вибухом було поранено й іншого підприємця – Генадія Аксельрода, який сидів за тим же столом. Ні злочинців, ні замовників не було знайдено.

Бронзове зображення Г. Аксельрода у натуральну величину несподівано вночі з'явилося у центрі Дніпропетровська. Як виявилося, міська влада дозволу на встановлення скульптури не давала, але такий „подарунок" до дня народження Г. Аксельрода зробили його друзі. Громадськість міста звернулася з протестом у міську раду, але пам'ятник і досі стоїть на центральному проспекті Карла Маркса. Компанія

„Аксельрод Естейт" була заснована у 1991 році. Вона будує торговельні та підприємницькі центри, а також житлові елітні комплекси. 14 квітня цього року Г. Аксельрода було застрелено. Вбивство сталося вдень, у центрі міста, поруч з будинком, де мешкав Г. Аксельрод. Його розстріляли через лобове скло автомобіля, після чого зробили „контрольний постріл" у голову. Вбивці (їх було двоє) пересувалися на велосипедах.

16 листопада 2011 року в центрі міста стався вибух, від якого загинув 27-річний мешканець. Хто він, чому постраждав, досі не відомо.

В історії відомі розгули криміналу італійська Сицилія, потім Чикаґо, кримінальні групи в Макао і Синґапурі, великі банди біля Москви, у Макіївці поблизу Донецька. Тепер до них приєднався Дніпропетровськ. Мій сусіда, який отримує пенсію 800 грн. на місяць (близько 100 дол.), й тому мусить збирати порожні пляшки, аби їх здати за копійки для повторного використання, сумно каже: „У нас бандит на бандитові сидить і бандитом поганяє!". Це його особиста образа на суспільство. Про це сказав гірку правду Г. Москаль, який був начальником міліції в Дніпропетровській області, потім – заступником міністра внутрішніх справ Юрія Луценка та заступником голови Служби безпеки України Валентина Наливайченка. Такі люди слів на вітер не кидають!

Успішна дипломатична візита до Конектикат

Під час зустрічі з представниками української громади Ню-Гейвену (зліва): Посол Олександер Моцик, Уляна Мусій-Зініч, Христя Мельник, о. Юрій Годенчук.

Олександер Моцик,
Посол України в США

ВАШІНҐТОН. – 21-22 березня я відвідав штат Конектикат задля поглиблення політичних, економічних, культурних та освітніх зв'язків між згаданим штатом та Україною загалом і Житомирською областю України зокрема. У цьому зв'язку хотів би поділитися своїми враженнями від візити та домовленостями, досягнутими під час зустрічей з низкою непересічних людей.

Посольство надає великого значення 20-ій річниці встановлення дипломатичних взаємин між нашими двома країнами. Крім того, зазначена подія є гарним приводом для налагодження міжреґіональних зв'язків між окремими штатами США та областями України, а також встановлення побратимських зв'язків між американськими та українськими містами.

Мої поїздки до реґіонів США, на додаток до нових вражень та знайомств, надають серйозного імпульсу діяльності Посольства. Два дні в Конектикаті сприяли започаткуванню низки нових ініціятив та проєктів. Я мав чудову нагоду зустрітися з губернатором штату Денелом Мелоєм, з яким ми обговорили питання міжреґіонального, економічного та культурного співробітництва, зокрема приділили велику увагу налагодженню міжреґіональних зв'язків Житомирської области та штату Конектикат, а також співпраці в економічній та гуманітарній сферах. Зважаючи на наявність численної української громади в штаті, ми відзначили актуальність культурно-мистецьких заходів за її участи, а також за сприяння дипломатичних представництв України в США.

Велике значення для налагодження співробітництва між штатом та Житомирською областю мала зустріч з сенатором штату Кевіном Віткосом, оскільки ми домовилися про поїздку делеґації парляментських та ділових кіл штату до України з метою налагодження співпраці. К. Віткос зацікавився ідеєю встановлення побратимських зв'язків його рідного міста Кентону з одним з міст Житомирської области.

Пропозицію Посольства щодо налагодження побратимських взаємин між Житомиром та столицею штату Гартфордом, а також між Бердичевом та Ню-Брітеном, схвально сприйняли посадники згаданих американських міст у ході зустрічей. Міський голова Бердичева Василь Мазур запросив посадника Ню-Брітену Тіма О'Браяна відвідати Бердичів з метою обміну досвідом у розвитку в сферах промисловости, торгівлі, культури, спорту та туризму.

Посадник Гартфорду Педро Сеґара запропонував вивчити можливості налагодження зв'язків виробничих підприємств Гартфорду в Україні, а також розглянути можливість здійснення низки культурно-мистецьких проєктів в рамках фестивалю „Envision Festival".

Я взяв участь у засіданні круглого столу з провідними підприємцями штату, в ході якого поінформував їх про інвестиційний потенціял України, заходи українського уряду, спрямовані на покращення інвестиційного клімату в нашій державі, здійснення структурної модернізації економіки, а також відповів на численні запитання щодо можливостей українсько-американської співпраці в галузі сільського господарства, альтернативних видів енерґетики, вугільної промисловости, авіобудування та фінансів.

Поїздка до штату Конектикат надала мені унікальну нагоду відвідати всесвітньовідомий Ейльський університет, де я виступив перед студентським та академічним складом з доповіддю „Внутрішня і зовнішня політика України. Українсько-американські всаємини", зустрівся з представниками ректорату університету та обговорив питання налагодження партнерства в науково-освітній сфері між цим університетом та університетами України, зокрема започаткування програм професорсько-студентського обміну.

В штаті Конектикат я відвідав реґіональну школу мистецтв „Betsy Ross Arts Magnet School", де відкрив пересувну виставку дитячих малюнків, присвячену 20-ій річниці незалежности України. На виставці були представлені твори дітей з українських родин як з Сполучених Штатів, так і з України. З керівництвом згаданої школи було домовлено про організацію конкурсу дитячих малюнків, присвяченого 20-ій річниці встановлення дипломатичних взаємин між Україною та США, а також налагодження співпраці цього навчального закладу з однією з українських дитячих шкіл мистецтв.

Конкретний вислід мала зустріч з представниками неприбуткової громадської організації „Fermata Arts Foundation", яка здійснює низку проєктів в культурній та гуманітарній сферах України. Зокрема ми обговорили проєкти створення мережі „інвестиційних культурних клюбів", проведення художніх виставок, виступів українських артистів в театрах Ню-Гейвену, створення каталогу православних церков США.

Незабутнє враження справило на мене відвідання школи „Lincoln-Bassett School" в Ню-Гейвені, учні якої підготували мистецьку презентацію України. Драматичний факультет Ейльського університету і державна бібліотека Ню-Брітену, яка є місцем проведення художніх виставок та інших культурних заходів, були гармонійним завершенням культурно-гуманітарної складової візити до штату Конектикат.

Непересічною подією стала зустріч з Владикою Стемфордської єпархії Української Католицької Церкви Павлом Хомницьким, ректором Стемфордської семінарії св. Василія Великого о. Богданом Данилом, пастором Української церкви св. Михаїла о. Юрієм Годенчуком, директором Українського музею-бібліотеки Стемфорда о. Іваном Терлецьким та куратором зазначеного закладу Любов'ю Волинець.

Змістовною була зустріч з представниками української громади, яка компактно проживає в реґіоні Нова Англія, зокрема з членом міської ради Ню-Брітену – американцем українського походження Адамом Платошем, першою заступницею голови Союзу Українок Америки Уляною Мусій-Зініч та членом ради опікунів Українського музею Ню-Йорку Христиною Мельник.

Сподіваюся, що співпраця між Житомирською областю та штатом Конектикат стане яскравою складовою українсько-американських взаємин.

АМЕРИКА І СВІТ

Іран відновлює переговори з МАҐАТЕ

ТЕГРАН, Іран. — Іран поновлює переговори про свою ядерну програму з Міжнародним аґентством з атомної енерґії (МАҐАТЕ). Іранський представник у МАҐАТЕ Алі Асґар Солтані 28 квітня повідомив, що зустріч відбудеться 13-14 травня у Відні, і заявив, що це рішення Теграну свідчить про мирний характер його ядерних програм і необґрунтованість звинувачень на його адресу. Іран уже відновив переговори з ядерної проблематики з шістьма провідними державами, черговий равнд цих переговорів відбудеться 23 травня в Баґдаді. Раніше міністер закордонних справ Ірану Алі Акбар Салехі висловив оптимізм щодо переговорів з США, Росією, Китаєм, Німеччиною, Францією і Великобританією. Тегран відкидає побоювання західніх країн, що він веде розроблення ядерної зброї під прикриттям програми мирного атому. *(Радіо „Свобода")*

Пакистан депортував сім'ю О. бен Ладена

ІСЛЯМАБАД, Пакистан. — 27 квітня Міністерство внутрішніх справ Пакистану повідомило, що 14 членів сім'ї Осами бен Ладена були депортовані в „країну за їх вибором" – Савдійську Арабію. За інформацією співробітників розвідки, три вдови О. бен Ладена – дві громадянки Савдійської Арабії і третя – Ємену, та їхні діти були доставлені на летовище поблизу Ісламабаду з 26 на 27 квітня, де на них чекав літак, який мав доставити їх у Савдійську Арабію. Раніше цього місяця пакистанський суд звинуватив вдів О. бен Ладена та його дітей у незаконному проживанні в країні і утримував їх під вартою до їхньої депортації. Вдови, кілька дітей О. бен Ладена і один внук були затримані після того, як американські спецслужби убили провідника Аль-Кайди під час таємної акції в пакистанському місті Абботабад 2 травня 2011 року. За даними пакистанської поліції, О. бен Ладен провів майже 10 років у Пакистані, переховуючись після атак 11 вересня 2001 року на ню-йоркські вежі-близнюки. *(„Голос Америки")*

Призначено главу місії ООН у Сирії

ОСЛО, Норвеґія. — Норвезький генерал Роберт Муд очолив місію спостерігачів ООН в Сирії, де більш як рік не припиняється збройне протистояння між владою і антиурядовими силами. Відповідне розпорядження підписав Генеральний секретар ООН Бан Кі Мун. Корпус з близько 300 військових спостерігачів вирушає до Сирії за рішенням Ради ООН від 21 квітня. Спостерігачі, серед яких перебувають четверо росіян, поїдуть в Сирію на початковий період до 90 днів. Таким чином, міжнародне співтовариство намагається припинити озброєний конфлікт, що спалахнув на хвилі „арабської весни" в Сирії, який забрав життя, за оцінками ООН, близько 9,000 осіб. Завданням місії спостерігачів СБ ООН визначив моніторінґ за дотриманням сторонами домовлености про припинення вогню і всіх форм насильства та повним виконанням пропозицій спецпосланця ООН і Ліґи арабських держав Кофі Анана. Перша група спостерігачів прибула до Сирії в середині квітня. Згідно з пляном К. Анана в Сирії зараз діє перемир'я між збройним крилом опозиції Сирійської вільної армії та військами Президента Башара Асада. Між тим, обидві ворожі сторони реґулярно повідомляють про збройні сутички. *(„Кореспондент")*

ВТЦ знову височіє над Ню-Йорком

НЮ-ЙОРК. — Нова будівля Всесвітнього торгового центру (ВТЦ) стала найвищою спорудою міста, перевершивши „Емпайр Стейт Билдінґ". Висота споруджуваного хмаросяґу вже становить 387 метрів. Будівництво розпочалося в квітні 2006 року – неподалік від місця, де 11 вересня 2001 року були зруйновані два хмаросяги колишнього комплексу ВТЦ. Нюйоркці відзначають, що важливої будівельної позначки досягнуто напередодні перших роковин убивства американським спецназом у Пакистані провідника „Аль-Кайди" Осами бен Ладена. Саме з цією людиною пов'язана організація і скоєння найбільших в історії США терористичних нападів в 2001 році, коли в Ню-Йорку, Вашінґтоні і на трьох захоплених терористами літаках загинули 3,000 осіб. Після завершення будівництва висота вежі досягне 541 метра. *(УНІАН)*

Ви чули? Орда вже на Київському узвозі!

І виявляється, що своя орда, „реґіональна" – набагато страшніша, ніж давня Батиєва. Це одностайно констатували учасники масового протестного віча на Михайлівській площі у Києві позаминулої суботи, 21 квітня, намагаючись захистити леґендарний, в історичному сенсі слова, Андріївський узвіз від остаточного зруйнування, санкціонованого владою„реґіоналів", яку корінні кияни не без підстав вважають окупаційною.

„Андріївський узвіз – то дорогоцінний слід перших київських князів, з нього почался особлива святість Києва, – прокоментував тривожні події відомий правозахисник і культуролог Євген Сверстюк, зазначивши, що татаро-монголи заподіювали меншої шкоди українській столиці, бо лише грабили її святині.

„„Навіть німці, зайшовши у Київ, не знищували історичних будівель, як це чинить нинішня влада", – нагадав провідник Молодого Народного Руху України Іван Крулько.

Андрівський узвіз – чарівний, справді неповторний куточок старого Києва, там леґенда про апостола Андрія не здається тільки леґендою, там вражає кожну людську душу дорогоцінна перлина сакральної архітектури, церква св. Андрія.

На цей раз кияни налаштовані дуже рішуче, і це відразу відчули розперезані багатії, виказуючи готовність, принаймні на словах, поступитися перед справедливими вимогами громадськости. Протести почалися негайно після 10 квітня, коли будівельна компанія „ЕСТА-голдинг" зруйнувала три історичні будівлі на Андріївському узвозі. На місці неповторного міського пейзажу, що дивом зберігся протягом віків, мав постати банальний восьми-поверховий торговельний центр. Власник компанії мільярдер і депутат Верховної Ради від Партії Реґіонів Ринат Ахметов, злякавшись безкомпромісности захисників Андріївського узвозу, відмовився від будівництва центру і пообіцяв заново відбудувати знищені будівлі. Але от уже минуло півтора місяці, а узвіз продовжує вражати серця киян горами цегли і сміття. Тим часом спритні „цінителі старовини" вже продають через інтернет „пам'ятки про Андріївський узвіз" – по 1,000 грн., за одну цеглину зі зруйнованих історичних будинків.

Та річ не лише в Андріївському узвозі. „Йдеться про системні проблеми, – вважає голова Комісії з питань культури Київської міської ради Олександер Бригінець. – Перестануть забудовувати узвіз, то візьмуться за Печерську площу, за вулицю Рейтарську. Тому ці питання належить розв'язувати у ґльобальному, всеукраїнському маштабі".

Свою захланність новітні вандали ховають за таким арґументом: столиця не може не розвиватися, історичне минуле не повинно гальмувати постійного оновлення. Але ж хіба оновлення конче має означати потоптання історичних цінностей? Хіба розвиток обов'язково повинен вступати в суперечність з почуттям краси і пошануванням архітектурних шедеврів минулих віків? А саме до цього відкрила пряму дорогу „реґіональна" більшість у Верховній Раді новим містобудівним законом. Один з захисників Андріївського узвозу, учасник протестів на Михайлівській площі, провідник партії „УДАР" Віталій Кличко так прокоментував чергову безвідповідальність нинішніх українських законодавців: „Цей закон дозволяє власникам не узгоджувати проєкти будівництва ні з головним архітектором столиці, ні з Київською міською радою. Кожний може будувати все, що заманеться. Тому закон цей треба негайно скасувати".

Випадок з Андріївським узвозом не є, на жаль, чимось винятковим. Мов у дзеркалі, постає у ньому обличчя теперішньої влади – небезпечної для української столиці і для всієї України.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Газета заснована у 1893 році — Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич
Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893
Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by
the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800 — **E-mail:** svoboda@svoboda-news.com
Fax (973) 644-9510 — **Website**: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:
Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: $65.00 на рік, $40.00 на півроку.
Для членів УНСоюзу – $55.00 на рік, $35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda".
Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ"

Адміністрація	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3041 **E-mail**: admin@svoboda-news.com
Оголошення	Володимир Гончарик	☎ (973) 292-9800 x 3040 **Fax** (973) 644-9510 **E-mail** adukr@optonline.net
Передплата	Марійка Пенджола	☎ (973) 292-9800 x 3042 **E-mail** subscription@svoboda-news.com

ІСТОРІЯ

День перемоги – радість чи сльози?

Левко Хмельковський

Продовжуючи радянську традицію, Президент України Віктор Янукович за прикладом Москви 22 березня „з метою увічнення безсмертного подвигу народу у Великій Вітчизняній війні 1941-1945 років" оприлюднив указ про відзначення 67-ої річниці перемоги.

В указі згадано про „вшанування пам'яті полеглих у боротьбі за свободу і незалежність Батьківщини" і наказано „організувати показ тематичних радіо- і телепрограм, документальних і художніх фільмів, виступи учасників бойових дій та представників ветеранської громадськости".

І знову постають питання: за яку Батьківщину гинули вояки Червоної армії, чи була та війна „вітчизняною" для тих, хто боронив СРСР, а не Україну? Чи стала Україна переможницею у війні?

Єдиним реальним пунктом в указі є святий обов'язок вшанування пам'яті полеглих. Проте настав час сказати, де і як вони полягли.

Уже перестало бути таємницею, що позаду радянських підрозділів, які йшли в бій, стояли так звані „загороджувальні загони", які кулеметним вогнем змушували вояків йти вперед і тільки вперед. І вони йшли, тому що попереду ще була можливість уціліти, а позаду чекала смерть, якщо не від куль „заградзагону", то за вироком особливого відділу НКВД.

Участь в Другій світовій війні спершу обернулася для СРСР великою поразкою. Від 22 червня до вересня 1941 року Червона армія втратила 3.8 млн. стрілецької зброї, а за перші шість місяців війни – 6.3 млн. гвинтівок і кулеметів. До 9 липня 1941 року – за два тижні війни – Червона армія втратила також 11.7 тис. танків (більш як у 20 разів більше, ніж військо Німеччини), до 31 грудня 1941 року не стало 11 тис. літаків, в тому числі 8,154 бойових машин. Але головним лихом для Москви стала масова капітуляція вояків, які спершу охоче йшли у полон.

В історії 3-ої танкової дивізії німецького війська записано: „Число полоняників зростає щогодини, багато вояків здаються добровільно, інші – після жорстокого опору. Перший батальйон обладнав у Лохвиці місце збору полонених, де було зареєстровано вранці 400, а ввечері вже 2,000 полонених".

Лише за перші три тижні війни „заградзагони" Південно-Західнього фронту затримали 54 тис. дезертирів, а до кінця 1941 року органи НКВД, не рахуючи „заградзагонів", затримали їх 711 тис. осіб. Але мільйони вояків втікали не назад, до пасток НКВД, а вперед – до німців. Вони не хотіли воювати за радянську владу, яка завдала стільки страждань народові. Число полонених сягнуло 5.75 млн. осіб. Німці не були готові до такого великого числа полонених. Багатьох вони відпускали до рідних домівок, але 57.5 відс. полонених, за даними історика Володимира В'ятровича, загинули від голоду і хвороб.

У 1941 році потрапили в оточення війська Червоної армії під Києвом (665 тис. полонених) і біля Брянська та В'язьми (658 тис. осіб). Під час зимової оборони Москви в німецькому полоні опинились ще 211 тис. вояків. З настанням весни Червона армія намагалася прорвати німецьку оборону біля Ржева і від 1 квітня до 31 грудня 1942 року втратила 181 тис. полонених, 18.5 тис. з яких самі перейшли до супротивника.

Усі ці числа наводяться за даними німецького командування, але їх добре знали у Кремлі і намагалися оволодіти ситуацією. Вже у перший день війни військовим трибуналам було передано право на розстріл. Командири розстрілювали вояків просто на полі бою. Пізніше було впроваджено розстріл в тилу „за поширення чуток, які викликають тривогу серед населення" і „самовільне залишення місць праці на військових підприємствах".

Леонід Кучма, коли був Президентом України, заявив, що Україна дала війську понад 7 млн. вояків, з яких кожен другий загинув, а кожен другий з тих, хто залишився живим, прийшов додому інвалідом. Загалом в Україні загинуло до 10 млн. мешканців, 2.4 млн. українців були вивезені на примусову працю до Німеччини. Мільйони українців були репресовані органами НКВД – страчені або ув'язнені. Матеріяльні збитки України були оцінені у 286 млрд. тодішніх рублів, при загальних збитках СРСР – 679 млрд. Цього нібито не знав нинішній Президент Росії Володимир Путін, який 14 грудня 2010 року заявив, що „Росія перемогла б у Великій вітчизняній війні, навіть якщо б Україна не входила до складу Радянського Союзу".

Якщо у тій війні перемогла Росія, то з якої причини В. Янукович закликає Україну святкувати перемогу? Нехай би Москва святкувала, а Україна лише поминала свої незліченні жертви.

Українці ставали до бою, як у Червоній армії, так і в Українській Повстанській Армії, з вірою у те, що після війни тоталітарні режими стануть історичним минулим. Але Москва знову відмовила українському народові у праві на вільний, самостійний розвиток, на власну незалежну державу. То на яке свято кличе свій народ В. Янукович?

До речі, Друга світова війна закінчилася не у травні, а у вересні 1945 року.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Про святкування „9 травня"

5 травня 1945 року в штабі генерала Двайта Айзенгавера в Реймсі був підписаний Акт беззастережної капітуляції фашистської Німеччини. Цей документ ратифікувало союзне командування в Берліні 9 травня. Відтоді цей День відзначають Сполучені Штати Америки, Україна, її Посольство у Вашінґтоні та усі країни, що були окуповані німцями. Відзначав генерал Петро Григоренко у вузькому колі родини і побратимів по зброї.

Та не відзначаємо ми – в діяспорі сущі. Чому?

Пригадаймо головні події Другої світової війни. На початку війни радянські фронтовики масово здавалися німцям у полон, не бажаючи воювати за радянську владу. Міста і села України зустрічали німців хлібом-сіллю, квітами, хоругвами. Зустрічали як визволителів від тиранічної влади. Та невдовзі виявився німецький обман. Україну поневолював новий окупант. Грабував, знущався, впровадив порядки „Третього Райху". В німецьких таборах військовополонених гинули тисячі українців. Новий окупант розстрілював у Бабиному Яру українців-націоналістів. Німецькі нацисти наслідували первісне рабовласницьке суспільство, вивозячи до Німеччини молодь на рабську працю.

За таку підступність німців почалася всенародна помста. Населення саботувало порядки „Третього Райху". Цілі родини втікали в ліси. Українська Повстанська Армія розгорнула бої проти німецьких та радянських окупантів від Карпат до чернігівських лісів.

„9 травня" Москва відзначала як свято – на знак перемоги над фашистською Німеччиною. Насправді яка ж це перемога, якщо у Другу світову війну загинуло понад 20 млн. радянських громадян? Тоді як західні союзники втратили убитими 750 тис. Майже уся промисловість СРСР, яка працювала на потреби війни, була зруйнована. Радянській армії допомагали воювати західні союзники – програмою „ленд-ліз" та другим фронтом в Західній Европі.

Перемога над фашистською Німеччиною для нас – не свято. Бо „9 травня" втілює скорботну пам'ять по душах загинулих на війні своїх людей.

І все ж перемога над фашистською Німеччиною вирішила долю нашого народу. Якби перемогли німці, Україна ніколи не стала б незалежною державою. Іншими словами без „9 травня" не було б 24 серпня – Дня проголошення відновленої державної незалежности України.

Наше забуття жертв свого народу за час Другої світової війни нагадує звичайна дівчина Галина Биченюк своїм віршом („Дніпро", Київ, 9 травня 2011).

„На пагорбі тім – обеліск із граніту.
Там літо квітує ромашковим цвітом.
То братська могила в скорботі вніміла.
У ній невідомі солдати спочили.
Не раз я бувала на пагорбі тому.
Чому ж безіменні? Чому невідомі?
Це там, за морями, незнаними стали.
А тут, де родились, зросли і кохали.
Вони тут відомі у кожному домі.
Відомі синочки, відомі і дочки.
Нема безіменних, нема невідомих".

Валерій Остапенко
Вашінґтон

Українці, вставайте на ноги

Час летить, як весняний вітер. Здається, ще вчора підносили український прапор над будівлею Верховної Ради у Києві, а вже минуло відтоді 20 років. Вже виросло нове покоління українців, здатних обороняти свою свободу і державу. Колишні комуністи поволі відходять на вічний спочинок.

Але сусіди усе ще мають надію, що українська держава завалиться і вони розподілять між собою українські землі, як бувало в минулому. Проте неволя дечого навчила українців, які пам'ятають Голодомор 1932-1933 років, інші лиха. Але й після 20 років у Верховній Раді депутати не говорять державною мовою, не хочуть вивчити українську мову. А українці таке дозволяють.

Ми в діяспорі теж повинні піднести голос проти такого непорядку. Це все залежить від нас, від газет „Свобода", „Америка" та інших. Перо сильніше і страшніше для Президента Віктора Януковича, Прем'єра Миколи Азарова чи Міністра Дмитра Табачника, які працюють для Москви. Люди, встаньте на свої ноги і не будьте посміховищем для усього світу!

Чому Европейський союз запрошує до членства маленькі держави – Албанію чи Хорватію, але для найбільшої держави в Европі не має місця? Українці, беріться до своїх коней, бо ваш віз летить у провалля! Якщо не почнете думати про своє добро, то москалі знову завезуть вас у Сибір!

Юрій Кравчук,
Вільмінґтон, Делавер

Церковний лист, позбавлений любови

Тільки велике довір'я до наших читачів, тільки глибока переконаність, що вони віддавна знають і поважають світоглядові засади „Свободи" – газети позапартійної, позаконфесійної, загальногромадської і, за американськими мірками та взірцями, демократичної, відкритої до всіх сфер життя і до всіх суспільних проблем – тільки це довір'я і ця переконаність спонукають нас вмістити ниже поданий лист, хоч, з іншого боку, він заторкує не нову, сумнозвісну для нашої читацької авдиторії тему давніх, недавніх і найновіших розходжень і розладів у житті Українських Церков. Цю тему, звичайно ж, найкраще обговорювати у вищих духовних сферах, ніж у газеті, але й голос окремої мирянки, якщо він іде від щирої душі, – це та краплина, в котрій віддзеркалюється якась грань загальної проблеми.

Не знаю, як це назвати – непродуманістю, зумовленим упередженістю поспіхом, догматизацією мислення чи гріхом, знаю тільке те, що в жодній релігії так чинити не можна, тим більше в нашій, християнській, – релігії любови і всепрощення.

Сталось ось що: у зв'язку з приїздом 21-22 квітня до Канади Патріярха Української Православної Церкви Київського патріярхату Філарета Владика нашої рідної Української Православної Церкви в Канаді Митрополит Юрій оприлюднив свій лист, яким чорним по білому написано, що Патріярха Філарета не можна ані вітати, ані справляти в його честь бенкети у парафіях або в їх власностях, Української Православної Церкви в Канаді. Членам Консисторської ради та духовенству заборонено з'являтись у присутності Патріярха Філарета, і вже борони Боже – опинитися на спільних з ним фотографіях.

Чи ж не нагадує це випадок з гетьманом Іваном Мазепою, на якого московська Церква наклала анатему? Подібно, що й причина одна: як І. Мазепа бажав самостійности та свободи своєму народу і своїй Церкви, так і Патріярх Філарет бажає цього в наші часи.

Гетьман Іван Мазепа хотів визволити український народ з московського ярма в часи царя-садиста Петра І. Владика Філарет домагався і домагається повернення для Української Православної Церкви тієї помісности, яку скасувала Москва в 1686 році, в порозумінні з Константинопольським Патріярхом, підкупивши його дорогими подарунками.

Так виходить, що тепер і наша канадська православна єрархія на чолі з Митрополитом Юрієм продовжує ту ж саму церковну політику проти України. Церковну, але певно ж, що не християнську. Дуже можливо, що всіх нас, хто сердечно вітав Патріярха Філарета, чекатимуть теж своєрідні „анатеми".

Горе нашої громади у Канаді, що наша православна єрархія слухняно допомагає ворогам України панувати над нашими душами-церквами – замість того, щоб хоч раз порушити перед Вселенським православним патріярхатом у Стамбулі питання про визнання Київської патріярхії.

Тому я наполегливо прошу Митрополита Юрія вибачитися перед Святішим Патріярхом Філаретом, перед усією Церквою Київського патріярхату, духовенством, монашим Чином та вірними за таку образу, відверту зневагу, за брак християнської любови та пошани. Також вибачитися перед нами, своїми вірними, – за те, що нас було поставлено в таку ситуацію, коли ми змушені були брати на себе рішення та поступати за своєю совістю.

Складаю велике признання та сердечну подяку Українській Греко-Католицькій Церкві, митрофорному протоєреєві Іванові Татаринові, духовенству та вірним, які з великою пошаною та любов'ю зустрічали Патріярха Філарета.

Любов Василів-Базюк,
Торонто

Настав час покінчити з брехнею

Московські ідеологи активно нав'язують населенню Росії та України уявлення про українських націоналістів як про злочинців і навіть називають їх фашистами. Насправді ж українські націоналісти були патріотами, героями, які ніколи не зазіхали на чужу землю, чуже добро. Вони любили свій народ, свою державу і віддавали за них життя.

А московські правителі напередодні Другої світової війни браталися і розціловувалися з німецькими нацистами. Врешті нацисти згинули, а на московських імперіялістів чекає такий же кінець.

Настав час покінчити з брехнею. Це можуть зробити професійні науковці, яких ми маємо по цілому світі. Вони можуть скликати світову конференцію, запросити своїх та чужинських вчених, політиків, істориків, представників громадськости і досягнути, щоб прикре тавро не чіпляли до українців. Звісно, на це потрібні гроші, але для такої важливої справи вони знайдуться.

Стефан Палилик,
Ґлен-Спей, Ню-Йорк

Бойкот „Евро-2012"...

(Закінчення зі стор. 1)

дуватиме міністрам свого уряду не їхати на матчі в Україну".

30 квітня цю інформацію підтвердив пресскретар німецького уряду Ґеорґ Штрайтер: „Будь-яка візита німецьких чільних діячів залежатиме від долі Юлії Тимошенко й від стану дотримання прав людини в Україні".

Того ж дня пресове бюро президента Еврокомісії Жозе Мануеля Баррозу заявило, що „на даний момент керівник Комісії не має жодного наміру брати у часть у заходах „Евро-2012", оскільки і він, і Комісія в цілому залишаються сильно занепокоєними ситуацією в Україні".

Також і Комісар Европейського союзу з питань юстиції Вівіан Редінґ має твердий намір бойкотувати „Евро-2012" в Україні – і теж з тих самих політичних мотивів. Про це повідомила прес-секретар В. Редінґ Мина Андреєва.

Не поїде в Україну на „Евро-2012" і Президент Чехії Вацлав Клавс. Він навіть скасував свою участь у зустрічі президентів країн Центральної Европи, яка має відбутися в середині травня у Криму.

Радіо „Ехо Москви" 1 травня повідомило, з посиланням на еспанську радіостанцію „Онда Серо", що президент Еспанської футбольної федерації Анхель Марія Віляр запропонував перенести змагання „Евро-2012" з України до Еспанії.

І сама Европейська фубольна федерація устами свого представника Мартіна Каллена заявила, у зв'язку з ситуацією довкола Ю. Тимошенко і також у зв'язку з вибухами у Дніпропетровську, що не виключає відібрання „Евро-2012" від України, „якщо ситуація там не покращиться". (*„Українська правда", УНІАН, Бі-Бі-Сі, Радіо „Свобода"*).

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Нові члени УНСоюзу

Джіовані-Марко Коста, син Іванки і Стефана Костів, з Савтгемптону, Пенсильванія, – новий член 162-го Відділу УНСоюзу. Свого правнука забезпечила прабабуся Оксана Ткачук.

Аліна Р. Пакула, доня Олександри та Симона Пакулів з Дірборну, Мишиґен, – нова членка 82-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили бабуся Ліда та дідусь Бенжамин Пакули.

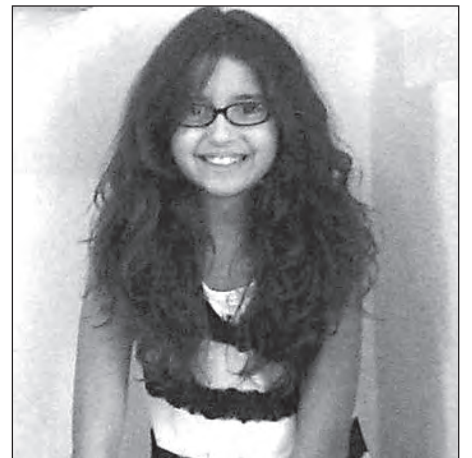

Лев-Ричард Яримович, син Венеси та Олька Яримовичів з Філядельфії, – новий член 10-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечила бабуся Марта Гулей-Леґецкис.

Лукас-Пей Рондяк, син Мішел і Марка А. Рондяків з Санта-Моніки, Каліфорнія, – новий член 777-го Відділу УНСоюзу. Свого внука забезпечили бабуся Уляна та дідусь Роман Рондяки.

Ксеня-Анна Качурак, доня Наталки та Степана Качураків з Ріджвуду, Ню-Йорк, – нова членка 42-го Відділу УНСоюзу. Свою доню забезпечили батьки.

Захарій, Абіґейл і Тетяна Матейки-Ліми, діти Христини та Люїса Лімів, з Линдгурсту, Ню-Джерзі, – нові члени 234-го Відділу УНСоюзу. Своїх внуків забезпечила бабуся д-р Ірина Матейко.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Відзначили 65-ліття Акції „Вісла“

Левко Хмельковський

ВИПАНІ, Ню-Джерзі. – Відділ Українського Конґресового Комітету Америки (УККА) в повіті Моріс, 5-ий Відділ Організації Оборони Лемківщини в Ірвінґтоні-Нюарку і Відділ Організації Оборони Чотирьох Свобід України (ООЧСУ) в Ірвінґтоні-Нюарку організували 22 квітня в Українському Американському культурному центрі Ню-Джерзі відзначення 65-річчя Акції „Вісла“. Спонзорувала імпрезу Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка.

Зібрання відкрив голова ООЧСУ Михайло Козюпа, який нагадав про один з злочинів комуністичного режиму – примусове виселення українців з батьківських земель, що супроводжувалося численними жертвами. М. Козюпа також займає пост першого заступника президента Українського Народного Союзу.

Доповідь про Акцію „Вісла“ виголосив голова Ради Оборони і Допомоги Україні УККА, почесний доктор Українського Вільного Університету Іван Буртик. Він розповів про переслідування українського населення на теренах нинішньої Польщі, яке розпочалося ще до Другої світової війни, а у 1945 році примусове переселення українців стало організованою урядовою акцією. До 1946 року в Українську РСР було вивезено 480 тис. українців. Але ще багато мирних мешканців залишилося в рідних оселях. Їх боронила Українська Повстанська Армія. І тоді в квітні 1947 року уряд Польщі за участи військ СРСР та Чехословаччини розпочав Акцію „Вісла“ – переселення українців на західні землі Польщі.

Акція супроводжувалася пограбуваннями майна, спаленням забудов і численними вбивствами. Загалом було виселено 273,780 осіб, 3,800 українців ув'язнено, 945 осіб засуджено до розстрілу. На теренах, заселених українцями, чинили злочини проти поляків спеціяльні польські загони в одностроях УПА.

І. Буртик навів ряд прикладів

(Закінчення на стор. 18)

Учасники відзначення в Українському Американському культурному центрі Ню-Джерзі 65-річчя Акції „Вісла“. (Фото: Левко Хмельковський)

Кожен Великдень – незабутній

Віряни чекають на посвячення великодніх кошиків.

Лука Костелина

ЧИКАҐО. – Кожного року готуємося до святкування Великодня з особливою увагою. Нам у цьому допомагає Церква, виділивши аж сім тижнів в році на старанне підготування до дня Христового Воскресіння. Тим періодом є Великий Піст, в часі якого Церква улаштовує для нас духовні вправи, а їхньою метою є вкотре пригадати нам засади християнського життя, щоб спрямувати нас до Богопослушного поступування.

Духовні вправи в парафії свв. Володимира й Ольги цього року провів священик з України, о. д-р Андрій Дикий.

Дозволю собі тут дещо відбігти від головної лінії статті й заглянути в давнину, яка має стосунок до Великодніх традицій.

Пригадую, коли в 50-их роках минулого століття сумівська молодь Чикаґо виводила гагілки у Домі Українського Народного Союзу при Вестерн-авеню, поблизу вулиці Райс. Цей будинок ще й досі стоїть. Його власники вже не українці, але на фасаді ще й досі стоїть наш національний герб – Тризуб.

Також пригадую, коли в 1970-их роках вулиця Супеpіор була вщуціль мокра. Молодь, що належала до Братства молоді при парафії свв.

(Закінчення на стор. 13)

Have your children experience the splendor, tranquility & traditions of Summer at Soyuzivka...

Tennis Camp Session: 6/24-7/5

$735 UNA member • $785 non UNA member

Kicks off the summer with 12 days of intensive tennis instruction and competitive play, for boys and girls ages 10-18. Attendance will be limited to 45 students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Under the direction of George Sawchak.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Academy Workshop

Session: July 1-14

Fee $1,050 UNA member • $1,100 non UNA member

A vigorous 2 week dance training for more intermediate and advanced dancers ages 16 and up under the direction of the Roma Pryma Bohachevsky Ukrainian Dance Foundation, culminating with performances on stage at our Cultural Festival Weekend. Additional info www.syzokryli.com.

Tabir Ptashat Session 1: 6/24-6/30 • Session 2: 7/1-7/7

Ukrainian Plast Tabir for children ages 4-6 accompanied by their parents. For registration information please contact
Neonilia Sochan at (973) 984-7456 or Oresta Fedyniak at (773) 486-0394.

Discovery Camp Session: 7/15-7/21

$450 UNA member • $500 non UNA member

Calling all nature lovers for this sleepover program filled with outdoor crafts, hiking, swimming, organized sports & games, bonfires, songs, Ukrainian culture, and much more. Room, board, 24 hour supervision and a lifetime of memories are included! Ages 8-15

Ukrainian Heritage Day Camp

Session 1: 7/15-7/20 • Session 2: 7/22-7/27

$225 per child staying on premises • $300 per child staying off premises

A returning favorite, in the form of a day camp, children ages 4-8 will be exposed to Ukrainian heritage through daily activities such as dance, song, crafts and games. Children will walk away with an expanded knowledge of Ukrainian folk culture and language as well as, new, lasting friendships with other children of Ukrainian heritage. Price includes kid's lunch and t-shirt, and unless noted, is based on in-house occupancy of parent/guardian.

Chornomorska Sitch Sports School

Session 1: 7/22-7/28 • Session 2: 7/29-8/4

Weekly rate overnight stay $450 • Daily commuter for the week $250

42nd Annual sports camp run by the Ukrainian Athletic-Educational Association "Chornomorska Sitch", for children ages 6-17. This camp will focus on soccer, tennis, volleyball and swimming, and is perfect for any sports enthusiast. Please contact Marika Bokalo at (908) 851–0617,
or email sitchsportsschool@gmail.com, for application
and additional information.

Roma Pryma Bohachevsky

Ukrainian Dance Camp

Session 1: 7/22-8/4 • Session 2: 8/5-8/18

$1,050 UNA member • $1,100 non UNA member

Directed by Ania Bohachevsky-Lonkevych (daughter of Roma Pryma Bohachevsky), this camp is for ages 8-16, and offers expert instruction for beginning, intermediate and advanced students. Room, board, 24-hour supervision, expert lessons and loads of fun are included. Each camp ends with a grand recital. Attendance will be limited to 60 students

For applications or more info please call Soyuzivka 845-626-5641 or check our website at www.soyuzivka.com

Парафія допомагає будувати церкву св. Миколая в Острозі

Каплиця в Острозі. (Фото: www.ostroh-cerkva.rv.ua)

Олег Волошин

СІЛВЕР-СПРІНҐ, Мериленд. – 25 березня в Українському православному соборі св. Андрія відбулась зустріч парафіян та гостей храму з доцентом Острозької академії Юрієм Мацієвським, на якій йшла мова про будівництво церкви св. Миколая в Острозі на Рівенщині.

Ю. Мацієвський розповів про ситуацію з релігійною свободою в Острозі і подякував громаді за підтримку будівництва храму. Залишилось звести наземну частину, яка має відтворювати дерев'яну церкву св. Миколая, що стояла на цьому місці протягом XIV-XIX ст.

В Острозі є собор і церква Московського патріярхату, римо-католицький костел, студентсько-викладацький храм преподобного Федора Острозького (Київського патріярхату) на території Острозької академії. Проте в самому місті довгий час не було української православної церкви, тому віруючі, що молилися у невеличкій каплиці, вирішили збудувати новий храм на місті старої церкви.

Громада парафії налічує близько 100 активних членів і 200 прихильників. Це лікарі, освітяни, підприємці, які своїми силами будують храм.

Сестрицтво св. Княгині Ольги організувало збірку фондів на підтримку церкви в Острозі. Було зібрано 560 дол. Ю. Мацієвський, який завершує своє перебування в США як стипендіят Програми ім. Фулбрайта в Інституті Кенана, Вашінґтон, приймаючи ці гроші, сказав: „Я вдячний усім парафіянам собору св. Андрія, зокрема сестрицтві св. Ольги, а також настоятелеві собору о. Володимирові та Ользі Матулі за духовну і матеріяльну підтримку нашої громади".

Парафія св. Андрія продовжує збирання фондів на будівництво церкви в Острозі і просить всіх охочих надсилати пожертви з поміткою „Для будівництва церкви в Острозі" на адресу: St. Olha Sisterhood, 15100 New Hampshire Ave., Silver Spring, MD 20905.

Відбулися загальні збори відділу ОУА „Самопоміч"

Олександра Юзенів

НЮ-ЙОРК. – 17 березня відбулись загальні річні збори відділу „Самопоміч" Об'єднання українців Америки (ОУА).

Голова відділу Наталія Дума відкрила збори і привітала присутніх, зокрема о. Яремія та голову Головної управи ОУА Олега Лопатинського. Хвилиною мовчанки вшановано пам'ять померлих членів відділу.

Зборами провадили Володимир Корнага і Стефанія Семущак.

Про працю відділу звітувала Н. Дума та окремі члени управи. Було зазначено, що у домівці „Самопомочі", відкритій п'ять днів на тиждень, постійно працюють Оксана Лопатинська та Ірина Далесіо, які допомагають старшим людям у різних справах, особливо в справах медичного забезпечення, відвідують немічних у домах і лікарнях, допомагають їм дістати відповідну опіку. Вони також влаштовують поїздки до театрів і поза місто.

Дуже важливою ділянкою праці є суботня Школа українознавства (адміністратор Н. Дума, директор проф. Іван Макар), в якій навчається понад 160 учнів.

Звітував також голова Контрольної комісії Ярослав Оберишин.

До новообраної управи увійшли Анастазія Гірняк, І. Далесіо, Дарія Дроздовська, О. Лопатинський, О. Лопатинська, Катерина Плішак, Н. Савчук, Анна Сафян, Олександра Юзенів. Контрольну комісію вибрано в складі: В. Корнага, Я. Оберишин, Володимир Сафян, Товариський суд – Йосиф Войтович, Стефанія Косович і К. Плішак. Адміністратором школи залишилась Н. Дума.

В Осередку ім. Андрія Первозваного

Організатори Великоднього базару в Норт-Порті, Фльорида.

Віра Боднарук

НОРТ-ПОРТ, Фльорида. – Загальні річні збори Українського релігійного і культурного осередку ім. св. Андрія відбулися 21 березня. До президії зборів було обрано Романа Свистуна, Іванну Мартинець та Богдана Боднарука.

До нової управи були вибрані Віктор Лісничий (голова), Дарія Томашоська (заступник голови) , Марія Бієн (секретар), Віктор Каплій (фінансовий референт, Марія Бойдуй (скарбник), Клара Шпічка (організаційний референт) , культурно-освітні референти – Віра Боднарук і Галя Лісничa, бібліотекарі – Ганна Черінь і Інна Момотюк, суспільна опіка – Надія Фатенко і Марія Никитин, господарський референт – Євген Томашоські, вільні члени – Р. і Орися Свистуни, Володимир Шпічка, Іван Стрижак, Б. Боднарук. До Контрольної комісії обрані Іванна Головата, Микола Веремієнко і Одарка Горбачевська.

В. Лісничий висловив спеціяльну подяку колишньому голові осередку д-рові Володимирові Королеві та його дружині Галині за їхню працю для добра осередку протягом 25 років. Д. Томашоська запропонувала обрати подружжя Королів почесними членами осередку, що було проголосовано одноголосно.

30 березня відбувся Великодній базар, у підготуванні якого брали участь Н. Фатенко, Г. Лісничa, Маруся Чорна, Анна Наливайко, Ріта Послушна, Д. Томашоська та К. Шпічка.

Святкова візита до старших віком

ПАРМА, Огайо. – 19 квітня духовенство Українського православного собору св. Володимира разом з парафіянами відвідало місцевий будинок для людей похилого віку Mt. Alverna Village.

У каплиці всі помолилися за здоров'я мешканців та працівників цієї установи.

Співали хористи разом з членами родин постійних мешканців будинку. Парафіяни привітали всіх мешканців та працівників з Христовим Воскресінням та заспівали для них „Многая літа".

Старші мешканці будинку, які не могли бути присутніми на Молебні у каплиці, мали можливість дивитися на Богослужіння по телевізору.

Церква св. Володимира

Що чи хто...

(Закінчення зі стор. 1)

ня викликані переважно осколками самих смітярок, а також віконного скла. Все ж з більш-менш серйозними пораненнями до лікарів змушені були звернутися 22 осіб.

Українські і закордонні засоби масової інформації у ці дні оприлюднюють різні версії щодо причин вибухів – внутрішньополітичні, економічні, зовнішньополітичні. Наприклад, недавнє побиттям Ю. Тимошенко в місці її ув'язнення зменшило довір'я до офіційної влади в українському суспільстві до тієї міри, що вона, властиво, не має чим виправдатися і відвернути від себе пильну увагу і гострий осуд. Тому вибухи, хто б їх не влаштував, корисні владі і, відповідно, шкідливі для опозиції і взагалі для усіх патріотичних організацій. У зв'язку з цим член Всеукраїнського об'єднання „Свобода" Андрій Денисенко в інтерв'ю для Радіо „Свобода" (30 квітня) нагадав, що коли минулого року в цьому ж місті подібним чином вибухла вулична смітярка, то міліція в першу чергу мала „дружню" розмову з актвістами цього об'єднання.

Економічні причини також виглядають досить переконливо. У цій версії останні чотири вибухи є тільки продовженням тих, що мали місце у недавньому минулому: в жовтні 2009 році подібним вибухом було вбито підприємця В'ячеслава Брагінського, у вересні 2010-го ледве не загинули підприємці Генадій Корбан і Генадій Аксельрод, якого таки застрілили вже тепер, у першій половині квітня. В листопада 2011 року від вибуху смітярки також загинув успішний підприємець. Річ у тім, що в місті триває таємна і жорстока війна пов'язаних з кримінальним світом багатіїв за переділ приватної власности, і ця війна, звичайно ж, була б неможливою, якби в Українській державі панувало верховенство закону, а не безкарне свавілля „реґіональної" олігархії.

Арґументи в користь зовнішньополітичних причин цих драматичних подій у Дніпропетровську: мовляв, мусульманські радикальні групи в Україні мстяться Президентові Вікторові Януковичеві за недавно підписаний ним Плян співробітництва з НАТО.

Або те, що каже президент Федерації футболу України Григорій Суркіс: „Я не знаю, хто стоїть за вибухами у Дніпропетровську, чиї інтереси, чиї амбіції. Але важаю, що особи, котрі здійснили цей жорстокий злочин або санкціонували його, або зараз використовують його наслідки з певною політичною метою, є співучасниками замаху на авторитет нашої країни напередодні Евро-2012".

Координатор організації „Громадянський актив Дніпропетровщини" Василь Сухов коментує подію ось так: „Якби це був терористичний акт, то були б висунуті якісь вимоги. Але у Дніпропетровську нині відсутні міжконфесійні, міжнаціональні конфлікти, отож не було підґрунтя для вимог. Якщо говорити про можливі конфлікти між підприємцями, то ледве вони бажали б залякувати населення, їм це просто невигідно. Втім, оскільки вибухи здійснено ланцюгово, то можливе й залякування – тієї частини населення, яка не впевнена в собі, не відчуває стабільности, сумує за жорсткою рукою для наведення порядку в країні, котра тоне в загальному безладі".

Варто прислухатись і до міркування колишнього першого заступника Секретаря Ради національної безпеки і оборони України Степана Гавриша (УНІАН, 28 квітня): „По-перше звернімо увагу, що вибухи сталися у дуже короткий проміжок часу і на досить значній території. Можна зробити висновок, що це справа рук не однієї людини. Мені здається, що діяла своєрідна організація, й то досить велика, котра тривалий час вивчала, де можна влаштувати вибухи, щоб уникнути жертв або, принаймні, значної кількости їх. Якщо терористи ставлять своєю ціллю залякати суспільство, то прагнуть найбільшої кількости жертв. Тут того не було, і це не випадково. То був точний розрахунок, і він виправдав себе. По-друге, було заплянowано, щоб вибухи сталися тоді, коли вони могли б бути максимально зафіксовані й використані для розголосу протягом першого ж дня. Третє – значна кількість людей, котрі були причетні до вибухів, не могла припуститися жодної помилки. У великому місті, де діє низка добре розвинутих спецслужб – і щоб не було ніякої інформації про підготування вибухів, власне кажучи – теракту? Отже, там діяла не одна особа, не дві і не три...".

Як не до версій, то до живих вражень дещо додають свідчення очевидців. Одного з них цитує Б-Бі-Сі (27 квітня): „Вибух був на самій зупинці. Видно, що вибуховий пристрій заклали біля стовпа. Повибивало вікна в трамваї, рекламні дошки з двох сторін дещо пом'якшили вибухову хвилю. У двох автомоблів пробило наскрізь бокові двері. Через одну хвилину на зупинці вже були співробітники Міністерства внутрішніх справ, ще через хвилину з'явилися хлопці у цивільному, приблизно через п'ять хвилин прибули пожежники... А от перша „швидка допомога" приїхала приблизно через 15 хвилин".

Правда, це щось не типове, незвичне для України – що міліціонери з'явилися на місці події буквально через хвилину, а „хлопці у цивільному" – через дві?

Словом, точніші і, будемо сподіватися, об'єктивні висновки – попереду. Хоч дещо насторожує та обставина, що слідство у цій справу міліція передала Службі безпеки України, щодо якої не дуже помилимося, назвавши її „Службою небезпеки для України".

І вже ніякого ентузіязму не викликає негайна пропозиція керівників Росії домогти Україні в розстеженні дніпропетровських вибухів. Ледве чи в будь якій московській допомозі можна очікувати безсторонности.

Глибоку стурбованість у зв'язку з вибухами у Дніпропетровську висловив Світовий Конґрес Українців. СКУ закликав українську спільноту молитися за одужання потерпілих та запевнив, що буде пильно стежити за процесом розстеження злочинів і загалом за розвитком політичної ситуації в Україні.

Фотодокументи з коментарем Юрія Поташнього

До наших днів дійшло трохи більше як 100 фотографій, про які можна достеменно сказати, що їх зроблено в Україні на початку 1930-их років. У сховищах КҐБ було виявлено кримінальну справу, порушену 1937 року управлінням НКВД у Чернігівській області проти фотографа-кустаря з Батурина Миколи Боканя, у якого під час обшуку вилучили 42 фотознімки й 30 неґативів про Голодомор. Разом з ним посадили й сина Бориса. Обоє померли в радянських концтаборах.

30 фотографій зробив австрійський інженер А. Вінерберґер. Ці знімки належать до колекції віденського кардинала Теодора Ініцера, який передав їх у Ватикан, а вже звідти на початку 1990-их років вони потрапили до України. На фотографіях – жахливі картини голоду в Харкові.

Велика колекція (близько 80 знімків) фотографа Марка Залізняка з села Удачного на Донеччині відображає не сам Голодомор, а процес колективізації й розкуркулення на початку 1930-их років. Вони відтворюють той моторошний контекст, на тлі якого розгортався голод.

Увазі читачів „Свободи“ автор статті пропонує добірку автентичних світлин 1933 року, зроблених А. Вінерберґером у голодному Харкові.

За що переслідують...

(Закінчення зі стор. 2)

леї Ради Безпеки в Страсбурзі, коли він від імені України несподівано заперечив необхідність визнати Голодомор геноцидом.

„Така заява свідчить про те, що Україна виступає непослідовним і непередбачуваним партнером. Гадаю, це навряд чи позитивно позначиться на міжнародній репутації країни“, – всупереч В. Кисельову вважає директор міжнародних програм Центру Разумкова Михайло Пашков.

Згідно з даними опитування, проведеного 2010 року соціологічною групою „Рейтинг“, Голодомор вважають геноцидом 60 відс. громадян України. Геноцид 1932-1933 років також визнали Українська Православна Церква Київського й Московського патріярхатів, Українська Автокефальна Православна Церква, Католицька Церква, Константинопольська Православна Церква.

З-поміж мільйонів українців знайшовся громадянин, який намагається юридично оскаржити страсбурзьку заяву В. Януковича. 68-річний Володимир Волосюк, мешканець Хмельницького, попросив суд зобов’язати публічно вибачитися перед українським народом, оскільки В. Янукович своїми висловлюваннями на засіданні ПАРЕ „учинив акт наруги над знищеними у такий злочинний спосіб мільйонами людей“. Скандально відомий Печерський суд відмовив у задоволенні позову до глави держави, а ось Апеляційний суд Києва повернув справу на повторний розгляд.

Своє ставлення до Голодомору В. Янукович виказав, щойно заступивши на посаду: з президентського сайта одразу зник розділ, присвячений пам’яті жертв 1932-1933 років. Приклад наслідували всі обласні держадміністрації. Нещодавно маятник раптом хитнувся в протилежний бік – розділ на сайт глави держави повернувся, однак, у скороченому вигляді, зокрема з нього щезла „Національна книга пам’яті“.

„Ми відновили розділ про Голодомор, щоб люди могли ознайомитися з минулим своєї країни. Але оновлюватися він не буде, оскільки тема добре вивчена“, – пояснила заступник глави Адміністрації Президента Ганна Герман.

Усі опитані кореспондентом „Віча“ науковці Інституту історії України Національної Академії Наук вважають Голодомор 1932-1933 років геноцидом. Іншої думки – новопризначений голова Українського інституту національної пам’яті Валерій Солдатенко. „Ніхто, сидячи на троні, не приймав рішення про те, „як би мені заморити голодом українську націю“, – каже науковець, що впродовж 30 років вивчав теорію і практику марксизму-ленінізму. Він не виправдовує „злочинних методів колективізації та методів хлібозаготівель“, але закликає враховувати, „в якому геополітичному положенні знаходилася країна в той час“.

Такого жорстокого терору голодом, як на території України, в інших реґіонах СРСР не було. Конфісковували не лише зерно, а й усі запаси продовольства. Щоб селяни не втікали до сусідніх областей Російської РФСР, не вражених голодом, запровадили „харчову“ бльокаду України – силами внутрішніх військ і міліції. Водночас громадянам, які в’їжджали на територію України з Росії, заборонялося привозити харчі без дозволу держави. Доки селяни мали сили, вони влаштовували збройні повстання проти радянської влади. Однак, боротьба скінчилася масовим мором і канібалізмом. Москва категорично відмовилася від продовольчої допомоги з-за кордону. Ухвалили „закон про п’ять колосків“, за яким належало розстрілювати „розкрадачів соціялістичної власности“. Хіба це не докази навмисности Голодомору?

Слідом за геноцидом на українців спустили лінґвоцид, 1933 року утвердивши новий правопис, що значно уподібнив українську мову до російської.

Кажуть, смерть не обирає жертв за національною ознакою. Це направду так. Під час Голодомору люди гинули переважно в селах „основних хлібозаготівельних реґіонів“, де лютували так звані надзвичайні хлібозаготівельні комісії. Основна ж частина сільського населення – звісно, українці. Тож порівняно небагато загинуло росіян і євреїв, адже вони жили передусім у містах, де діяла карткова система постачання продовольством.

Аби поповнити людські ресурси республіки, починаючи вже з 1932 року, на спустошені території України почали переселяти цілі колгоспи з російських губерній – новоприбулі обживали хати виморених голодом. Перепис населення 1937 року все одно виявив величезні втрати людности, тому його результатів не опублікували, а „несвідомих“ організаторів перепису розстріляли.

Міністер освіти Дмитро Табачник пообіцяв викинути зі шкільних підручників „брєдятіну з гіперболізацією“ про Голодомор, бо це „обман учнів і суспільства“. З його ініціятиви створять „спільний навчальний посібник для вчителів, у якому буде представлена точка зору істориків з Академій наук Росії й України“. Тоді „учитель не зможе промивати голови школярам у відповідності зі своїми суб’єктивними поглядами“.

Щоправда, 2003 року віцепрем’єр-міністер Д. Табачник у доповіді про Голодомор з трибуни Верховної Ради казав зовсім інше: „Ми мусимо донести до світу, що штучні голодомори радянської епохи були нашим українським Голокостом. Це був свідомий геноцид українського народу, який наклав свій безжальний відбиток на всю нашу історію, на національну самосвідомість“. Коли саме Д. Табачник був щирим?

Утім, 2003 року народні депутати зважили на заклик Д. Табачника й проголосували за постанову, в якій уперше в історії України Голодомор було названо геноцидом. За кордоном до такого висновку дійшли раніше – 1988 року, коли директор Комісії Конґресу США Джеймс Мейс представив свій звіт. (До речі, В. Кисельов у пояснювальних записках до обох законопроектів про Голодомор плутає Дж. Мейса з Мейсоном – популярним літературним героєм клясика детективного жанру Ерла Стенлі Ґарднера).

У контексті атаки на Голодомор символічного забарвлення набуває щорічна міжнародна акція Світового Конґресу Українців „Не дамо згасити свічку пам’яті“. Велику просвітницьку роботу виконує Меморіяльний комплекс пам’яті жертв голодоморів у Києві – щодня сюди приходить близько 1,000 відвідувачів. Вхід – вільний, екскурсії проводяться українською та чужоземними мовами. Мало не всі залишають Залю пам’яті меморіялу враженими до глибини душі побаченим і почутим, зі сльозами на очах.

Кожен Великдень...

(Закінчення зі стор. 9)

Володимира й Ольги, в понеділок після Великодня дружно обливалася водою.

І хочеться, щоб ці звичаї та обряди продовжувалися й сьогодні, в часи, коли домінантними є „iPod“, „smart phone“, „tablets“, „Facebook“ та інші технологічні винаходи, які відвертають увагу молоді від традицій, від безпосередніх взаємин з людьми, від заанґажованости в громадському житті.

Парафія свв. Володимира й Ольги святкує свята за юліянським календарем. За цим календарем Квітна неділя цього року припала на 8 квітня. В храмі служилися три Святі Літургії, і шляхом трансляції також передавалися до церковної залі, щоб дати змогу багатьом бути учасниками святкувань неділі тріюмфального в’їзду Ісуса Христа до Єрусалиму.

З трьох Святих Літургій в цю неділю, як завжди, співаною була друга з черги. Співав хор „Прометей“ під орудою Романа Андрушка, а її служителями були архимандрит о. Іван Кротець, парох о. крилошанин Олег Кривокульський та диякон о. Роман Артимович. Глибокоповчальну проповідь виголосив о. І. Кротець.

У скорботний тиждень, його ще називають Страсним, були відправи кожного вечора.

У нашому народі виробився ритуал свячення страв під Великдень – паски, яєчок, м’ясних продуктів, сира, хрону тощо. В парафії свв. Володимира й Ольги ця подія відбулася в суботу, надворі. На щастя, погода була гарна. Тисячі людей принесли кошики, щоб їх отці посвятили. Приємно було бачити багато дітей і діточок.

Воскресні відправи почалися в неділю раненько. Вже о год. 5:30 служилось Надгробне. Співав молодіжний хор „Крилос“. О год. 6:00 отці відправляли Воскресну Утреню, до якої співали злучені хори – „Крилос“ і „Благовість“. Пісню „Плотію“ виконали о. Кротець та Роман Сидорук. Відтак служились дві Врочисті Пасхальні Святі Літургії, до яких співали хор „Прометей“ під дириґентурою Р. Андрушка та хор „Благовість“ – керівник Олена Новик-Балабан.

Проповідь виголосив Владика Ричард Семенюк, в якій зробив наголос на зміст події – Христового Воскресіння і перемоги життя над смертю. Святі Літургії закінчилися відспіванням знаменитого піснеспіву „Христос Воскрес“!

Церковні служіння Воскресної неділі закінчились Пасхальною Вечірнею о 5-ій год. під вечір, а завершенням Великодніх святкувань були Святі Літургії в понеділок і вівторок, із служінням Пасхальних Молебнів.

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, березень, 2012 р.

315 дол.	Банах Меланя	Woodbridge, NJ
200	Бігун Ярослав	Washington, DC
	Боженко Святослав	San Francisco, CA
185	Мацкін Михайло	San Diego, CA
135	Нагірна Ольга	Islington, ON, Canada
100	Боднар Уляна	Alexandria, VA
	Клебович Володимир	Kensington, CT
	Іванчуки Ліліяна і Андрій	Flushing, NY
	Кричики Марія і Олександер	Lorain, OH
	Лебодович Міляс	Savannah, GA
	Новак Ірина	Milwaukee, WI
	Петренки Аня і Юрій	Ashton, MD
	Бонакорса Христина в пам'ять Ольги Кузьмович	Belleville, NJ
	Стек Уляна	Mississauga, ON, Canada
85	Дячук Уляна	Rutherford, NJ
	Ганкевичі Марія і Ярослав	Chicago, IL
	Мостович Леонід	Jacksonville Bch, FL
60	Бачинська Марія	Nutley, NJ
50	Андрушків Віра	Troy, MI
	Бенко Катерина	Arlington Hts.,IL
	Бонакорса Христина	Belleville, NJ
	Дейчаківські Ірина і Юрій	North Potomac, MD
	Фараонів Ольга	Trenton, NJ
	Коропецькі Оксана і Микола	Baltimore, MD
	Крамарчуки Лідія і Богдан	Clifton, NJ
	Курилко Дарія	New Providence, NJ
	Сеники Христина і Богдан	Yardley, PA
	Сохан Неоніля	Morristown, NJ
	Стецура Іван	Middleburg Hts., OH
	Сиґіда Наталія	East Hanover, NJ
	Томоруґи Марія і Ярослав	Clark, NJ
	Трешньовські Оксана і Роман	Ann Arbor, MI
	Матковський Степан	Rochester, NY
45	Поліщуки Тетяна і Сергій	Jersey City, NJ
40	Легкий Ярослав	Amherstburg, ON, Canada
	Войтович Мирон	Madison. WI
35	Бадинський Йосип	Phoenix, AZ
	Беґеї Марія і Роман	Tacoma, WA
	Бекерська Дарія	Tuxedo Park, NY
	Бойчуки Марія і Микола	Dresher, PA
	Бойко-Пар Ірина	Toronto, ON, Canada
	Червоняки Катря і Ярослав	Little Falls, NJ
	Данко Йосип	New Haven, CT
	Давидович Текля	Bracebridge, ON, Canada
	Дейнека Роман	Stockton, NJ
	Федун Василь	Chardon, OH
	Гайвас Аскольд	Oceanside, CA
	Гірняк Олександер	Clifton, NJ
	Гнатюки Анна і Юрій	Winnipeg, MB, Canada
	Гура Юрій	Line Lexington, PA
	Качали Марія і Мирослав	Woodland Park, NJ
	Ковалисько Михайло	Gaithersburg, MD
	Лялька Михайло	Weston, ON, Canada
	Лавро Марія	Long Island City, NY
	Максимович Анна	Willow Grove, PA
	Мельниченки Галина і Євген	Owings, MD
	Остапюк Ярослав	Wethersfield, CT
	Стасів Роман	Congers, NY
	Стебельська Лідія	Yonkers, NY
	Тимків Степан	Millersville, MD
	Воловодюк Володимир	Chatham, NJ
	Вронський Володимир	Greenlawn, NY
	Заковоротний Іван	Oxford, CT
	Кузьмич Валентина	Bayside, NY
30	Баран Роксоляна	Montreal, QC, Canada
	Добровольський Степан	Montreal, QC, Canada
	Макар-Лавді С.	Brooklyn, NY
	Романа Рудник-МакКензі	Los Angeles, CA
28	Гуцал Йосиф	Torrance, CA
25	Андрусяк Марія	Warren, MI
	Барановський Юрій	Venice, FL
	Чернеї Ала і Ігор	Oradell, NJ
	Храпливі Христина і Андрій	Matawan, NJ
	Чмола Ольга	Depew, NY
25 дол.	Джулі Ірина і Павло	Grosse Pt. Shores, MI
	Ференцевич Роман	Alexandria, VA
	Ґелетканичі Галина і Роман	Bedford, NH
	Гарасовська Іванна	Chicago, IL
	Головінська Наталія	Somerset, NJ
	Граб Роман	Boonton, NJ
	Караван Олег	Inverness, IL
	Карпенко Борис	Southfield, MI
	Король Анна	Oshawa, ON, Canada
	Криволап Юрій	Catonville, MD
	Куляс Юліян	Park Ridge, IL
	Лоїк Володимир	Salt Lake City
	Лиски Марта і Володар	Cranbury, NJ
	Матковський Степан	Rochester, NY
	Мельник Люба	Elmhurst, NY
	Оберишин Ярослав	Jamaica, NY
	Сосі Уляна і Іван	Providence, RI
	Сидоряк Тамара	New York, NY
	Тодорів Богдан	Philadelphia, PA
	Вальчук Юрій	Annandale, NJ
	Закревська Лідія	Middle Village, NY
	Мельник Андрій	Chicago, IL
	Небеш Євген	Parma, OH
	Скрипка Володимир	Gainesville, GA
20	Бартків Орися	Philadelphia, PA
	Бартошик Іванна	Columbia, MD
	Бойко Ліда	Port Charlotte, FL
	Цап Софія	St. Leonard, QC, Canada
	Караван Олег	Inverness, IL
	Стадник М.	Chicago, IL
	Антоняк Зенон	Richland, WA
	Бойчук Іван	Trenton, NJ
	Дзівак Володимир	Lake Hiawatha, NJ
	Кобрин Атанас	North Port, FL
	Козак Лідія	North Port, FL
	Кровицькі Станислава і Іван	Farmington Hills, MI
	Лобур Віліям	Ridgewood, NY
	Лонкевич Корнелія	Kerhonkson, NY
	Макарушка-Колодій О.	Maplewood, NJ
	Огаренко Марія	Redondo Beach, CA
	Павленко Галина	Brick, NJ
	Петрик Анна	Sherwood Park, AB Canada
	Петришин Михайло	Walton, KS,
	Романишин Петро	Arvada, CO
	Рихтицька Дарія	Warren, MI
	Слюсарчук Юрій	Monroe, NY
	Смит Христина	Harrisburg, PA
	Сохан Ігор	Woodcliff Lake, NJ
	Тарасюк Юрій	Newtown, PA
	Терлецькі Ірина і Михайло	Rochester, NY
	Яворська Анна	Somerset, NJ
16	Ковалевський Микола	Tiffin, OH
15	Борисюк Петро	Wethersfield, CT
	Биковський Микола	Hamlin, NY
	Цегельська Оля	Bethlehem, PA
	Ханас Петро	Oak Lawn, IL
	Худьо Богдан	Short Hills, NJ
	Дебравн Людмила	Hollywood, FL
	Дзіман Михайло	Maplewood, NJ
	Фоти-Токе А.	Etobicoke, ON, Canada
	Ґелета Богданна	College Park, MD
	Ґлух Тереса	W. Hartford, CT
	Ґлух Валентина	Parma, OH
	Гаврилюк Василь	Newington, CT
	Гладилович Адольф	Montreal, QC, Canada
	Горбачевська Дора	Buffalo, NY
	Городецька Ольга	Kendall Park, NJ
	Городиський Орест	Chicago, IL
	Гунзе Ірина	Yonkers, NY
	Іванець Й.	Burr Ridge, IL
	Івашківи Марія і Любомир	Venice, FL
	Янко Катерина	Howell, NJ
	Качоровська Ольга	Salem, CT
	Калинич Зірка	Wyandotte, MI
	Каменецькі Уляна і Леонід	Stockton, CA
	Караш О.	New Paltz, NY
	Каркоць Петро	Columbia Heights, MN
	Клюфас Зоряна	Highland Park, NJ
	Коновал Олексій	Arlington Hts, IL
15 дол.	Коритовський Володимир	Sterling Heights, MI
	Костюки Олександра і Теодор	Silver Spring, MD
	Крулі Соня і Петро	Silver Spring, MD
	Кульчицький Богдан	Cinnaminson, NJ
	Кузич Юрій	Glen Ellyn, IL
	Лагола Петро	Plain City, OH
	Леськіви Марія і Олександер	East Hanover, NJ
	Лески Люба і Михайло	East Hanover, NJ
	Мацюрак Володимира	Elmwood Park, IL
	Мітрінґи Роксоляна і Олег	Jackson Heights, NY
	Мисишин Марян	Springfield, MA
	Полони Оксана і Лавро	Penn Yan, NY
	Прокопович Іриней	Calabasas, CA
	Раки Анна і Володимир	New York, NY
	Самотулка Дарія	Hillsborough, NJ
	Запорошенко Микола	Carbondale, IL
	Савчаки Патриція і Юрій	Rydal, PA
	Шайдевич Всеволод	Somerset, NJ
	Шуст Ігор	Huntingdon Vy., PA
	Сімок Андрій	Las Vegas, NV
	Слободинські Наталія і Михайло	Parrish, FL
	Слижі Богданна і Володимир	Woodside, NY
	Стасишин Люба	Baltimore, MD
	Свистуни Орися і Роман	North Port, FL
	Трояновський Дмитро	Locust Valley, NY
	Василик Марія	New York, NY
	Яримовичі Роксоляна і Михайло	Osprey, FL
	Ясінська Тетяна	Silver Spring, MD
	Загайкевич Орест	Cranford, NJ
	Заяці Степанія і Ігор	East Hanover, NJ
	Зарицька Лідія	Park Ridge, IL
	Зобнів Любомир	Binghamton, NY
	Клунь Ярослав	Beamsville, ON, Canada
	Мельничук Едвард	Cranford, NJ
	Зобнів Зоряна	North Royalton, OH
10	Дмитришин Євгенія	Syracuse, NY
	Фесаки Євгенія і Борис	Brooklyn, NY
	Гаврушенко Петро	Lake Hiawatha, NJ
	Губах Анна	Parma, OH
	Єфименко Федора	Palm Coast, FL
	Маєр Богданна	Montreal, QC, Canada
	Мягка Наталія	Akron, OH
	Обранець Галина	Pt. Plasant Bch, NJ
	Павлів Ольга	Cohoes, NY
	Ранюк Анна	Boston, MA
	Товстопят Марія	Gilroy, CA
	Тимяк Марія	North Port, FL
	Верига Оксана	Toronto, ON, Canada
	Воловодюк Ярослав	Glen Oaks, NY
	Вишневський Вячеслав	Richmond Hill, NY
	Заїка Лариса	Cheltenham, PA
	Андрушків Роман	Maplewood, NJ
	Апостолюк Степан	Parma, OH
	Балтарович Оксана	Huntingdon Vy., PA
	Бартошик Маріон	Mount Rainier, MD
	Бігун Зиновія	Rolling Hills, CA
	Бігун Богданна	Novato, CA
	Білецький Володимир	St. Paul, MN
	Білинський Антоній	Watervliet, NY
	Блага Іванна	Rochester, NY
	Боднарська Марія	Depew, NY
	Богданик Йосип	Chicago, IL
	Борден Микола	Flossmoor, IL
	Боженко Святослав	San Francisco, CA
	Бурдин Лев	Middle Village, NY
	Билен Ярослав	Chicago, IL
	Хома Богдан	Rochester, NY
	Чорній Ігор	Palatine, IL
	Ціки Марія і Микола	Southgate, MI
	Цибрух Надія	New Hartford, NY
	Давид Григорій	Philadelphia, PA
	Діяк Лариса	Schaumburg, IL
	Дорощаки Надія і Іван	Circle Pines, MN
	Дутка Орест	Flushing, NY
	Дика Донна	Chicago, IL
	Федорів Дарія	North Royalton, OH
	Федорко Любомира	Redford, MI
	Ференцевич Христина	Jersey City, NJ

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ“, березень, 2012 р.

10 дол.	Футей Богдан	Annapolis, MD
	Ґайдич Микола	Kerhonkson, NY
	Ґеба Іван	Glen Spey, NY
	Ґембатюк Богдан	Bridgeport, CT
	Ґерент Володимир	North Port, FL
	Ґолія З.	Tarpon Springs, FL
	Ґонзалез Люба	Lynbrook, NY
	Ґрамяк Орися	Hollywood, FL
	Гафткович Надія	Wethersfield, CT
	Гафткович Ірина	Parma, OH
	Глинський Борис	Vienna, VA
	Гноєва Марія	Minneapolis, MN
	Голіяни Оксана і Михайло	Elmwood Park, IL
	Головецька Галина	Ballston Spa, NY
	Головатий Любомир	Cheektowaga, NY
	Ілюк Зіна	Belle Harbor, NY
	Іваницький Ігор	Big Pine Key, FL
	Яримович Володимир	Washington, PA
	Явний Любомир	Florham Park, NJ
	Єйна Микола	Anthem, AZ
	Юрківи Зеновія і Юрій	Sterling Heights, MI
	Карпенко Андрій	Des Plaines, IL
	Каваць Михайло	Parma, OH
	Казанівський Богдан	Bethesda, MD
	Кісі Микола і Стефан	San Bruno, Ca
	Клецор Олександер	North Brunswick, NJ
	Кохман Ярослава	Toms River, NJ
	Кокольський Роман	Sicklerville, NJ
	Колісник Роман	Toronto, ON, Canada
	Копаниця Макар	Trenton, NJ
	Корж Ольга	Towson, MD
	Коваль Галина	East Hampton, MA
	Коверки Олександра і Олег	Chicago, IL
	Козак Калина	Huntingdon Vly., PA
	Козіцькі Анна і Володимир	Yonkers, NY
	Кравчук-Велс Наталія	Silver Spring, MD
	Кревсун Клавдія	Sun City, AZ
	Криштальські Віра і Ярослав	Forest Hills, NY
	Кулинич М.	Jackson Heights, NY
	Кунцьо Зеновія	Flushing, NY
	Курилів Ігор	Weston, ON, Canada
	Курило Катя	Phoenix, AZ
	Кузьо Мирон	Glastonbury, CT
	Кузьмовичі Марта і Юрій	North Scituate, RI
	Кузишини Оксана і Богдан	Fords, NJ
	Лаба Орися	Middle Villlage, NY
	Ландвійт Степанія	Somerville, NJ
	Лаванґа Марія	Philadelphia, PA
	Лісовенко Євгеній	Brooklyn, NY
	Ломаґа М.	Wethersfield, CT
	Лончина Василь	Hinsdale, IL
	Лонєвська Юлія	Newark, NJ
	Лонишин Софія	Somerset, NJ
	Луціви Марія і Володимир	Bernville, PA
	Лушняк Ольга	Chicago, IL
	Литвинишин Йосип	Hinsdale, IL
	Малащук Ірина	Etobicoke, ON, Canada
	Марковська Лідія	Arnold, MD
	Мартин Юрій	Irvine, CA
	Матула Ольга	Potomac, MD
	Мотика Володимир	North Port, FL
	Музика Григорій	East Hanover, NJ
	Новосівська Ірина	Devon, PA
	Обущак Віра	Philadelphia, PA
	Онуферко Люба	Jenkintown, PA
	Оринчак Петро	Lorain, OH
	Остафійчук Марія	Long Island City, NY
	Панчук Ярослав	Chicago, IL
	Папіж Олена	Warren, MI
	Пашковська Неонілія	Toronto, ON, Canada
	Петріни Ірина і Андрій	Mt. Clemens, MI
	Петрик Федір	Levittown, PA
	Похмурський Богдан	North Port, FL
	Подгурець о. Григорій	Silver Spring, MD
	Поліщуки Анна і Петро	Cheektowaga, NY
	Прядка Анна	Lehighton, PA
	Прибила Остап	Syracuse, NY
	Приймаки Текля і Степан	Rochester, NY
	Пискірі Марія і Володимир	Wauwatosa, WI
	Рабій Ірина	Utica, NY
	Радловський Богдан	Elmwood Park, IL

5 дол.	Раковські Христина і Ярема	North Royalton, OH
	Ратичі Галина і Ростислав	Edison, NJ
	Репета Євген	Warren, MI
	Романів Микола	North Bergen, NJ
	Рудь Пелагія	Ridgewood, NJ
	Руснак Ірина	Rochester, NY
	Захарук Ева	Wenham, MA
	Салдит Оксана	Amherst, NY
	Савка Ярослав	Sterling Heights, MI
	Шеремета Параскевія	Bayonne, NJ
	Семеняки Надія і Микола	New Berlin, WI
	Семущак Степанія	Woodside, NY
	Серафин Олександер	Troy, MI
	Сіма-Технологія	Thousand Oaks, CA
	Сітка Віліям	West St. Paul, MN
	Скарупа Іванна	Cleveland, OH
	Склепкович О.	Wyomissing, PA
	Скрибайли Марта і Степан	Charlottesville, VA
	Смішкевич Марія	Matawan, NJ
	Смик Р.	Lake Bluff, IL
	Стахів Денис	Middlesex, NJ
	Стахнів Галина	Voorhees, NJ
	Стельмах Адріян	Livonia, MI
	Стельмах Ігор	Glastonbury, CT
	Страпко Григорій	Rockford, IL
	Стрільбицький А.	Fort Wayne, IN
	Сидорак Ярослав	Hillsborough, CA
	Сиванич Анна	Toms River, NJ
	Шумська Марія	Philadelphia, PA
	Телепко Анна	Parsippany, NJ
	Тенюх Яким	White Plains, NY
	Теслюк Володимира	Hartford, CT
	Турченюк Богдан	Elkins Park, PA
	Тимяк Марія	North Port, FL
	Титла Богдан	Yorktown Heights, NY
	Вербицький Андрій	Boston, MA
	Венке Мирослава	Union, NJ
	Вербицька Ірина	Woodside, NY
	Вохи Анна і Дмитро	East Hanover, NJ
	Волосянський Мирослав	Middle Village, NY
	Воловодюк Ярослав	Glen Oaks, NY
	Войчишин Юлія	Ottawa, ON, Canada
	Юркевич Марія	East Hanover, NJ
	Заплітні Ольга і Ярослав	Chicago, IL
	Зарицька Марія	Warren, MI
	Зазуляки Марія і Ірина	Ellicott City, MD
	Журак Анастазія	New Hyde Park, NY
	Дячун-Слободян Анна	Park Ridge, IL
	Бахнівський Олександер	Elkhart, IN
	Бейкер Люба	Youngstown, OH
	Беднарська Марта	Kerhonkson, NY
	Березюк Софія	Warren, MI
	Благий Дмитро	Philadelphia, PA
	Богачевський Юрій	Flourtown, PA
	Борковська Марія	Yonkers, NY
	Бояр Анна	Saddle River, NJ
	Бреславець Павло	Minnetonka, MN
	Брунда Валентина	Garfield, NJ
	Бубняк Оксана	Monroe, NY
	Бучинська Катерина	Southport, NC
	Паславська-Маршал Христина	Buffalo, NY
	Чухти Розалія і Петро	Bristol, CT
	Деркач Іван	Palos Park, IL
	Добровольська Лідія	Brighton, MI
	Домарецькі Наталія і Мирон	Kendall Park, NJ
	Дорожинська Марія	North Port, FL
	Дотсок Олександер	Gulfport, FL
	Древницький В.	Newark Valley, NY
	Думин Зенон	Toronto, ON, Canada
	Дупляк Марія	Clifton, NJ
	Дика Людмила	Blairstown, NJ
	Дитюк Іван	Wethersfield, CT
	Дзвінка Михайло	Bradenton, FL
	Федор Михайло	Flemington, NJ
	Федорович Зенон	Trenton, NJ
	Федущак Люба	Sherwood Park, AB
	Фіріщак Осип	Chicago, IL
	Фулмес Михайло	Brook Park, OH
	Ґіфлер Лідія	Arlington, VA

5 дол.	Гайдук Дмитро	Wisconsin Dells, WI
	Гальчук Ярослав	St. Catharines, ON, Canada
	Ганкевич Іванна	Yonkers, NY
	Гавущик Григорій	Port Byron, NY
	Гішинський Степан	Strongsville, OH
	Голик Софія	Scranton, PA
	Громницька Євгенія	Minneapolis, MN
	Грицак Петро	Cranford, NJ
	Григорович Семен	Kearny, NJ
	Гринчишин Василь	Webster, NY
	Ігнат Петро	Clifton, NJ
	Ільків Михайло	Brooklyn, NY
	Янушевський Антін	Chicago, IL
	Говсти Йосифина і Іван	Merrimack, NH
	Качмар Христина	Media, PA
	Каркоці Надія і Михайло	Minneapolis, MN
	Карпевич Христина	New York, NY
	Клименко Григорій	Clifton, NJ
	Колодій Зеновія	Bayside, NY
	Комар Теодор	Menomonee Falls, WI
	Конопада Ярослав	Warren, MI
	Коновал Василь	Arlington Hts., IL
	Король Галина	Warm Mineral Spr., FL
	Кортчмарик Франко	Montreal QC, Canada
	Косцьолики Анна і Іван	Clifton, NJ
	Коваль Анна	Warren, MI
	Кравців Ярослав	North Providence, RI
	Криса Ірина	Parma, OH
	Кріслата Марія	Cleveland, OH
	Кривулич Мирослав	Amsterdam, NY
	Кучер Ксеня	Warren, MI
	Кушнірі Марія і Іван	Carteret, NJ
	Кушнір Тетяна	Sterling Heights, MI
	Кутинський Ярослав	Hallandale Beach, FL
	Квасовська Ірина	Taberg, NY
	Лаврівни Надія і Микола	Sterling Heights, MI
	Левицький Адріян	Elkins Park, PA
	Лімонченко Олексій	San Mateo, CA
	Лісевич Ольга	Wenatchee, WA
	Літепло Семен	Brooklyn, NY
	Літош Євген	Bronx, NY
	Логани Ольга і Юрій	Little Falls, NJ
	Лоза Уляна	Buffalo, NY
	Гуралечко-Лащ Люба	Union, NJ
	Боднар-Балагутрак Ліда	Houston, TX
	Лиси Ірина і Мирон	La Jolla, CA
	Лисак Лідія	Newnan, GA
	Маркович М.	Lake Worth, FL
	Мірутенко Василь	Harrisville, MI
	Місьонґ Наталія	Livonia, MI
	Мізур Роман	Shrub Oak., NY
	Мочула Олександра	Clifton, NJ
	Мурин Грегорій	Johnson City, NY
	Наваринські Марія і Мирон	North Port, FL
	Німилович Надія	Philadelphia, PA
	Олесницький Юрій	Toms River, NJ
	Оріховська Дарія	Westampton, NJ
	Орищини Люба і Борис	Lakewood, CO
	Осередчук Ольга	Cranford, NJ
	Остапюк Евфрозина	South Haven, MN
	Панчак Василь	New York, NY
	Панкевич Олег	Amherst, NY
	Пастушенко Тетяна	New Providence, NJ
	Пастушок В.	Marcus Hook, PA
	Павловичі Ірина і Любомир	Union, NJ
	Пендяківські Ольга і Осип	Shelton, CT
	Петрина Олена	Chicago, IL
	Подоляк Євгенія	Lehighton, PA
	Полець Борис	Minneapolis, MN
	Процик Ольга	Troy, MI
	Пушкидра Б.	Floral Park, NY
	Писарів Джуді	Wyoming, RI
	Росандич Катерина	Mountain View, CA
	Руб Юрій	Belleville, MI
	Рудик Степанія	Long Island City
	Рудик Віра	S. Windsor, CT
	Сафяни Анна і Володимир	New York, NY
	Саляк Василь	New Hope, PA

ПРЕСОВИЙ ФОНД „СВОБОДИ", березень, 2012 р.

5 дол.	Саварин Петро	Edmonton, AB, Canada
	Шандрук Петро	Philadelphia, PA
	Шашкевич Софія	Torrance, CA
	Шуст Нестор	Fairlawn, OH
	Січі Оксана і Дмитро	Alfred Station, NY
	Сікора Ніна	Parma, OH
	Слиж Роман	Raleigh, NC
	Смолинський Богдан	Shrewsbury, MA
	Сорока Йосифа	Philadelphia, PA
	Стадник Павло	North Port, FL
	Старущак Франсес	Welland, ON, Canada
	Стасюк Ярослава	Lexington, NY
	Стасула Ярослав	Chicago, IL
	Стецишин Зеновія	Chicago, IL
	Степанюк Юрій	Kew Gardens, NY
	Святківськии Григорій	Sloan, NY
	Татарин Богдан	Thorhild, AB
	Татчин Степанія	Timonium, MD
	Томащук Данило	Kansas City, MO
	Тренза Михайло	Carle Place, NY
	Тимюк Дмитро	Baltimore, MD
5 дол.	Уздейчики Марія і Володимир	Yonkers, NY
	Васів Василь	Clinfton, NJ
	Васинчук Людмила	Bartlett, IL
	Вігак Василь	Utica, NY
	Вітрик Євгенія	Minneapolis, MN
	Волощук Петро	Dorchester, MA
	Волощук Ярослав	Philadelphia, PA
	Вомпель Анна	Philadelphia, PA
	Заіка Лариса	Cheltenham, PA
	Бабяк Любомир	Abington, PA
	Бігун Богданна	Novato, CA
	Іванчук К.	Warren, MI
	Качан Борис	Ottawa, ON, Canada
	Киник Михайло	Parma, OH
	Пастернак Анастазія	Amsterdam, NY
	Петренко Леонід	Sun City, AZ
	Підперигора Елвіра	Elkins Park, PA
	Ярош Віліям	Livingston, NJ
3	Демчар Тадей	Cohoes, NY
2	Кривой Володимир	E. Bridgewater, MA

Разом: 8,924.00 дол. ***Щиро дякуємо всім за фінансову підтримку „Свободи" найстаршої української газети в світі.***

Спортова школа „Чорноморської Січі" у 2012 році

КЕРГОНКСОН, Ню-Йорк. – 43-тя літня Спортова школа „Чорноморської Січі" в цьому році відбудеться протягом двох тижнів на оселі Союзівка від 22 липня до 4 серпня.

Вишкіл юначок і юнаків у віці 6-18 років життя проходитиме, в основному, з копаного м'яча (футболу), відбиванки (волейболу), плавання і тенісу.

Як і в попередні роки додатково працюватиме інструкторка з розвагових програм – співу, музики і декламації. Додаткові програми відбуваються у вільний від спорту час, а також у дощову погоду. Вивчені пісні та поезії учасники виконують в суботніх розвагових програмах перед виїздом додому, або також коли приїжджають батьки у відвідини.

Спортова школа „Чорноморської Січі" набула популярности серед українського юнацтва в Америці і навіть в Україні, звідки щороку приїздить молодь на вишкіл. Після повернення в Україну вони пишуть вдячні відгуки про свій побут у школі. Зацікавлені можуть вже зголошуватися до школи. Оплата перебування становить 450 дол на тиждень з мешканням і харчуванням і 250 дол. для учасників, які приїздять на щоденні тренування і харчуються поза оселею. Зголошення треба висилати на адресу: Ukrainian Sitch Sport School, 60-C North Jefferson Rd., Whippany, NJ 07981.

Шановні дописувачі! Просимо у своїх електронних листах до редакції подавати Ваші поштові адреси та числа телефонів. Редакція

СПОРТ

Тренер Стефан Коваленко – в Залі Слави

Омелян Твардовський

НЮ-ЙОРК. – 17 грудня 2011 року провід Космополітальної ліґи копаного м’яча Ню-Йорку на чолі з президентом Пітером Струмпфом та генеральним секретарем Билом Мартіном при участі численних гостей вручили провідникові ланки копаного м’яча Українського спортового клюбу Ню-Йорку (УСК) Стефанові Коваленкові нагороду „Гол оф Фейм“.

С. Коваленко вже понад 30 років активно працює в Ню-Йорку в ділянці копаного м’яча, чим заслужив собі визнання. Він тренує дві дружини колись потужного українського спортового осередку, які залишилися активними завдяки жертвенному С. Коваленкові.

Народжений в Ульмі, Німеччина, він разом з мамою-львів’янкою і батьком-киянином переїхав після Другої світової війни до Бразилії, де в Сан-Павльо став футболістом. В США він оселився в Ню-Йорку і у 1960-их роках грав в дружинах УСК Ню-Йорк, „Чорноморської Січі“, „Польонії“ та інших, працював інструктором копаного м’яча в спортивних таборах Пласту, Спортовій школі „Чорноморської Січі“. Остаточно увійшов до ланки копаного м’яча УСК Ню-Йорк.

Дружини УСК, які тренує С. Коваленко, у минулі роки мали такі досягнення: у 1976-1977 роках – перше місце в другій дивізії; у 1981-1982 роках – перше місце в дивізії; у 1983-1984 роках перша дружина здобула Чашу ліґи; у 1984-1985 роках перша дружина здобула перше місце в другій дивізії. Ця дружина здобула теж Чашу Фейнерс Космополітальної ліґи.

У 1986-2007 роках обидві дружини не раз здобували перші місця у змаганнях ліґи. Перша дружина УСК виграла також ряд українських турнірів копаного м’яча.

Президент Космополітальної ліґи Ню-Йорку Пітер Струмпф (праворуч) і Стефан Коваленко з нагородою. (Фото: Стефан Коваленко)

Перемогла „Чорноморська Січ“

„Чорноморська Січ“ – ФК „Форт Юнайтед“ – 2:1

Омелян Твардовський

ПАРСИПАНІ, Ню-Джерзі. – Перша дружина копаного м’яча „Чорноморської Січі“ розпочала змагання другої половини сезону в чемпіонаті Супер-дивізії „Ґарден Стейт Сакер Ліґи“. З огляду на брак площ копаного м’яча, в цій частині штату Ню-Джерзі змагання відбуваються вечорами при електричному освітленні.

23 березня відбулася зустріч на міській площі „Смитфілд“ з міжнародним клюбом, в складі якого переважають футболісти російського походження. „Січовики“ показали себе добре підготовленими до весняних футбольних баталій дружиною. Єдиним недоліком в цій зустрічі була суддівська трійця, особливо головний суддя, який вчинив декілька помилок і чомусь більшість – на користь господарів. Суддя призначив карний стріл за те, що м’яч доторкнувся плеча оборонця „Ч. Січі“. Саме з цього стрілу суперники здобули свого єдиного ґоля – 1:0.

Одначе, „січовики“, проводили гарні, продумані акції і зуміли в другій половині гри не тільки вирівняти рахунок (ґоль забив Микола Куцина), але й вийти переможцями (2:1) завдяки Тарасові Оконелеві, який після довшої перерви повернувся до складу дружини.

В складі „січовиків“ бракувало кількох провідних футболістів. Анатолій Сен має за рішенням суддів пропустити ще одні змагання, Дмитро Терещук та Петро Касяненко лікують свої контузії.

Склад дружини „Ч. Січі“: Олександер МакДоналд, Андрій Кудрик, Андрій Мандзій, Стефан Колодій, Андрій Панас, Роман Табачук, Марко Гординський, Роман Палилик, Данило Левицький, М. Куцина, Андрій Табачук, Юрій Мікула, Салія Кудієрі, Андрій Галь, Т. Оконел. Тренер – Богдан Куцина, провідник – Микола Гординський.

Відзначили 65-ліття...

(Закінчення зі стор. 9)

кривавих розправ над українцями, розповів також про те, як щасливий збіг обставин врятував його самого від розстрілу. Доповідач назвав 14 прізвищ з числа 1,135 полеглих тоді вояків УПА – оборонців українського населення.

У мистецькій частині імпрези, яку підготувала д-р РоксолянаВаскул-Лещук, взяли участь юні виконавці з Спілки Української Молоді і вокальний ансамбль „Самоцвіт“ у складі Оксани Телепко, Іри Гавриш, Зоряни Ковбаснюк, Каті Куцини, Наталки Парфенюк. До народної пісні „Під облачком“ ансамблеві приграв на ґітарі Микола Мосуряк.

Андрій Гавриш, Мар’яна Пилипів, Зорян Ковбаснюк прочитали спогади про Акцію „Вісла“ Василя Шляхтича з польського міста Зелена Ґура, а Катруся Телепко прочитала його вірш „Пам’ятаймо“. Спогади переселенців, які записали учні школи ім. Маркіяна Шашкевича в Перемишлі, прочитали Надя Клапач, Марта Телепко і Калина Лещук. Вірші деклямували Марта і Лука Гончарики, Софія Баран.

У відзначенні взяв участь другий заступник президента УНСоюзу Євген Осціславський.

На закінчення учасники пропам’ятної події зфотографувалися.

Ділимося сумною вісткою, що в понеділок, 23 квітня 2012 р. упокоївся в Бозі, прийнявши святі Тайни Єлеопомазання та покаяння, наш дорогий МУЖ і БАТЬКО

св. п.

д-р ЮРІЙ СЛЮСАРЧУК

нар. 14 січня 1932 р. у Станиславові.

У глибокому смутку:
дружина - Аврелія
син - Борис з дружиною Kate

Вічна Йому пам’ять!

Похоронні відправи відбулися в суботу, 28 квітня 2012 р. в Українській католицькій церкві св. Андрія Первозваного в Гемптонбурґу, Н. Й., а відтак на Українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

Пожертви в пам’ять Покійного можна складати на Фонд Відродження „Сокола“ (Plast Conference - Sokil).

Минув рік відколи відійшов на вічний спочинок наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, І ДІДУСЬ

св. п.

ВАСИЛЬ ВІНТОНІВ

(12 травня 1923 р. - 26 квітня 2011 р.)

У першу річницю смерти була відправлена Поминальна Служба Божа і Панахида за спокій Його душі - 27 квітня 2012 року в церкві св. Миколая в Пасейку Н. Дж.

У глибокому смутку:

дружина - Марія
донька - Леся Албизаті з чоловіком Данилом
внуки - Никола і Марко
та родина в Україні й Америці.

Просимо про молитви за вічний спокій Його душі.

Вічна Йому пам'ять!

Нехай пам'ять про Покійного залишиться в наших серцях, а душа Його буде прийнята у небесі хороми.

Ділимося сумною вісткою, що у суботу, 14 квітня 2012 року на 56 році життя, відійшла у вічність наша найдорожча та незабутня ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, ТЕТА і ДОЧКА

св. п.

ХРИСТИНА ОКСАНА КРАМАРЕНКО

з дому Дармограй

у глибокому смутку залишилися:

муж – ПАВЛО
діти – ПЕТРО, МИХАЙЛО і ДАНИЛО
тато – ЯРОСЛАВ ДАРМОГРАЙ
сестра – МАРТА ПИШИТЕЛІ з мужем PATRICK та дітьми КАТРУСЕЮ, ДАНИЛОМ і ЛЕСЕЮ
брат – АНДРІЙ ДАРМОГРАЙ з дружиною REGINE і дітьми МИХАЙЛОМ і МАРКОМ
теща – ПОЛІНА КРАМАРЕНКО
родина в Америці і в Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелами і знайомими, що у п'ятницю, 27 квітня 2012 року, у Норт-Порті, Фльорида, на 93-му році життя відійшла у вічність наша найдорожча МАМЦЯ,

св. п.

ОЛЬГА МАКОГІН-ПАВЛІВ

ПАНАХИДИ за її добру душу відбулися 29 квітня у Норт-Порті, а 4 травня – у Коговзі, Ню-Йорк.

ПОХОРОН відбувся 4 травня з церкви свв. Петра і Павла в Коговзі. Покійна спочила на парафіяльному цвинтарі.

Також у день похорону Служба Божа в пам'ять покійної правилася в селі Денисові в Тернопільській області, Україна.

У глибокому смутку залишились:

доня - Нуся з мужем Романом
та ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Їй пам'ять!

Пожертви в пам'ять Покійної просимо складати на St. Nicolas Orphan Fund. Чеки висилати на адресу:
C/o Sister Mary Bernarda Arkatin,
30 East 7-th Street, New York, NY 10003

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

повідомляє своїх членів і громаду, що 23 квітня 2012 року відійшов з цього світу Дійсний член НТШ-А, довголітній член Управи НТШ-А, заступник Голови, Скарбник і голова Фінансової Комісії НТШ-А

св. п.

д-р ЮРІЙ СЛЮСАРЧУК

хемік, пластовий та громадський діяч. Народжений 14 січня 1932 року в Станиславові.

Навчався в Мюнхенському університеті, 1950-1951 р. Бакалярат в Університеті Вейн Стейт, 1960 р. Докторат з хемії у Пенсильванському університеті, 1962 р. Член Американських професійних товариств (American Chemical Society, Phi Lambda Upsilon, Sigma Xi), редактор журналів „Український філятеліст", 1972 р., „Оріон", 1957-1960 рр. Належав до куреня „Чорноморці", голова Головної Пластової Булави, голова Головної Пластової Ради, адміністратор журналу „Пластовий шлях", член Союзу Українських філятелістів і нумізматів.

Рідним складаємо співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа НТШ в Америці

У глибокому смутку повідомляємо, що в четвер, 12 квітня 2012 р., відійшов у Божу вічність, проживши 67 літ, наш найдорожчий ЧОЛОВІК, БАТЬКО, ДІДО І БРАТ

св. п.

ВАСИЛЬ ДАРЧИН

нар. 12 серпня 1944 р. в м. Стандал, Німечина.

Василь служив в рядах Американської армії під час В'єтнамської війни. Здобув ступень капітана. За заслуги нагороджений орденами Purple Heart, Bronze Star та іншима відзначеннями.

ПАНАХИДА була відправлена в п'ятницю, 20 квітня 2012 р., в похоронному заведенні Belmont/Sabrowski Funeral Home в Колчестері, Конн.

ПОХОРОН з усіма військовими почестями відбувся 21 квітня 2012 р., в Українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці в Колчестері, Конн., а відтак на цвинтарі св. Марії в Колчестері.

У глибокому смутку залишилися:

дружина - Марія з дому Шмиґа
син - Евген Дарчин з дружиною Христиною
донька - Христина Дарчин
внучки - Оливія і Емма Дарчини
сестри - Евдокія Стельмах з родиною
- Соня Качоровська з чоловіком Богданом і родиною
сестра дружини - Орися Яковів з чоловіком Миколою і родиною
Ближча і дальша родина в Америці й Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В 40-ий день смерти Покійного буде відслужена Заупокійна Служба Божа 19 травня 2012 р. о год. 10-ій ранку в Українській католицькій церкві Успення Пресвятої Богородиці в Колчестері, Конн.

Рівно ж будуть відслужені Святі Літургії в Колчестері, Конн., Римі, Зарваниці (Тернопільської обл.), та в с. Великий Ключів (Коломийський р-н).

EQUAL HOUSING OPPORTUNITY